

Alim Eken

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.10.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alim Eken

Eserleri:

Acımasız Bir Şehir

Ey şehr-i kederim.
Beklemezdim senden bunu.
Kallesliğin bu kadarını da beklemezdim senden.
Her yanın pusu,
Her yanın tecritmiş
Kalabalığın yalnızlıkmiş senin
Büsbütün devriyeymiş
Bildik, bilinmedik gözlerin
Dar gelir meydanların.
Her ne kadar demirle on dörde bölünmemişse de.
Alanların korkuluksuz hücreymiş senin.
Bulvarlarında tutamamışsam
Ellerinden firari sevdamin
Canına okumanın zamanıdır senin.
Benden bilmesinler diye
Yıldız yağmurunda yakıp geçtim seni.
Caddelerini, sokaklarını
Bir bir sorgusuz İnfaz ettim.
Kurda, kuşa cesedini yem ettim
Palmiyelerinin gölgesini sildim önce yüzümden,
Sonra alnıma serpilen tohumunu kısmetsizliğimin.
Oturup yeniden çizdim seni.
Bir kadın gibi, mütebbesim ve mağrur.
Aşkı ilk insanla öğrendim,
Yalansız ve yapaysız öğrettim.
Takılmadan biçimselliğine,
Nesnenin şekilselliğine takılmadan sevdim
Gıramına bakmadan sevginin
Başım, gözüm üstüne benimsedim.
Bakma, kaçıyorum şimdi senden.
Vuslatımın imkânsızlığından,
Sevmelerimin onulmazlığından değil gidişlerim.
Ey şehr-i kederim.
Beklemezdim senden bunu.
Kallesliğin bu kadarını da beklemezdim senden.
Oysaki, gürül gürül tutuşturmuştum yüreğimi.
Işık olsun diye
Bütün saklı sevdaların aydınlansınlar diye.

09.11.2007-istanbul

-Bırakıp giderken bir şehri. Ardından seslenen, gitme dur diyen olmayınca atıyorsa bile orada yüreğin, her yan sana düşman, her yan hain pusudur sanki. Oysaki bilirsin sevmelerini, sana dair özlemlerini bilirsin. Ama yine de o sesi ararsın. Sımsıcak ve ruhunu yerinden söküp götüren o sesi ararsı. "Seni seviyorum", "GİTME" demesini beklediğin o efsunlu sesi işitmeyince insan, her ne kadar sadece "YAR" var diye cennet bahçesi olsada şehir, artık bir zindan, bir hücredir, acımasızdır şehirdir.-

Alim Eken

Açlık

Şabah,
Öğlen,
Akşam,
Karavanalar yol gözler.
Yalın ayak çocuklar, ihtiyar kadınlar.
Ellerinde açlıkları,
Yüzlerinde sitem boy boy.
Çığlık çığlığa bir sessizlik var dillerinde.
Yoldukları saç değil başlarındaki.
Açlıktı.
Sapladıkları tırnak değil etlerine.
Açlıktır.
Avuç avuç savurdukları göğsü toz değil,
Karavana gözleyen göz değil.
Açlıktır.
Ve böylesi bir dar çerçeveye itilen düşüncelerin,
Okuduğu okumak,
Güldüğü gülmek değil.
Açlıktır.

Alim Eken

Adım Sevdadır

Topraktan, sudan sağıldım
Adem'in özüne
İmbik imbik süzüldüm.
Havva'ya bir kaburgayla karıldım
Dört kitapta
Kırk kapıda ismim vardır benim
Bir adım şevkat
Bir adım sevdadır benim

Varsa gayri sevmekten öte suçum
Yargılama beni vicdanında kamunun
Koy önüme en kalın kitabını kanunun
İçimde Şamil'in hırsı,
Mandela'nın gayreti var.
Zaman, yürekte devrim zamanı.
Bir adım Guevara,
Bir adım sevdadır benim

Yüküm ağırdır.
Taşıyamaz çoğu beni.
Meşakkatim çok,
Hasbıhalim yoktur benim.
Sus desem küstürür,
Konuş desem divane eylerim.
Bir adım Aşk.
Bir adım sevdadır benim.

Eylül/2007-İzmir

Alim Eken

Ağırlık

Nedir bu ağırlık?
Bendeki bu yılgınlık
Bu gam
Bu yeis
Nedir bu onulmaz kırgınlık.
Bekli havadandır,
Sudan,
Topraktandır.
Beklide aşktandır

Eylöl/2007-İzmir

Alim Eken

Ağla Gözlerim

Saklanma utancın erkeksi duvarlarına
Kıyılara tneyen kayalarda parçalanarak
Dalgalar gibi kırılmanın vaktidir,
Zamanın koptuğu saniyedesin.
Ağla gözlerim, şimdi benim için ağla.

Bu ne nemrut bir duruş,
Bu ne ketum bir bakış,
Hırsın devşirilmiş piyadeleri ardında
Kibrin kocaman orduları yanında,
Ağla gözlerim, şimdi benim için ağla.

Cellâdın baltasında paralandı boynu asaletimin.
Azat et piyadeleri, dağıt orduları.
Tarih kutsamadı asla hiçbir cengi.
Varım, yoğum gözlerinin rengi.
Ağla gözlerim, şimdi benim için ağla.

04 EKİM 2008 - İZMİR

Alim Eken

Aklım Sende Kalacak

Aklım sende kalacak.
Biliyorsun.
Bile bile gidiyorum işte.
Bile bile.
Sensizliğimin bir cumhuriyetini daha ilan etmek üzere,
Fatih'in şehrini ilhaka gidiyorum.
Özlemlerim dalgalanacak birazdan,
Burçlarında Rumeli Hisarı'nın

Aklım sende kalacak
Biliyorsun.
Narinsin,
Bir ömrü,
Bir güne sığdıran kelebekler kadar narinsin.
Ne olur, kendine iyi bak.
Benim için, kendin için.
Kendinde sakla kendini, sevdam için.

Aklım sende kalacak
Biliyorsun.
Sen düşünme beni.
Ben bulmuşken ölümün bile çaresini.
Zemheri olsa havalar,
Kızılca kıyamet fırtına bile olsa mevsim.
Harlanmış yüreğimden çıkarır sevdamı,
Buzullarını bile eritirim bütün evrenin.

24.11.2007-Bursa (İzmir - İstanbul yolunda)

___Aklım sende kaldı.
Sen şehr-i Gülüm'de___

Alim Eken

Aklımın Zoru

Geçiyor aklımdan,
Bir şeyler geçiyor.
İsli, puslu havalar gibi
Sinmiş sütüme kahredici düşünceler.
Geçiyor aklımdan,
Haince düşünceler geçiyor.
Aklımdan
Seni sevmek geçiyor.

Alim Eken

Ararat'ın Celali Kızları

Değmekta yanaklarına akşamın
Gündüzün mavi beyaz saçları
Tarihin tüneline geçmekteyim
Saat ikindinin bitimi.
Mavi, kırmızı, sarı
Kat kat, dilim dilim etekli
Yeşil, beyaz damalı
Kadife yelekli
Beş parmak enli
Sırtı örme bakır kemerli
İki kaşının arası
Mavi yıldızı dövmeli
İnce narin bilekleri
Kalın gümüş halhallı
Hep bir tarfa kaçamak bakışlı
Ararat'ın Celali kızları
Çeşme başında
Ağız tülbentli
Akli sevdalı
Yarınlara umutlu
Yüreğime basa basa
Geçip gitmekte

Alim Eken

Asi Sevişlerim

Var gücümle vuruyorum
Yumruğumu ortasına masanın
Ve
Unutmadım diyerek haykırıyorum.
Ne ezilir,
Ne küçülür,
Ne de kahrolurum
Sadece paramparça
Darmadağın
Olurum.
Bir gönül tezgahında
Toz ufak elenirim.
Sonra
Mavi Gökyüzünün
Mavi sonsuzluğunda
Savrulur yok olurum.
Ve sen
Sen neredeydin
Ey asi sevişlerim.
Böyle kahrolası düşünceler
Sarıp sarmalarken her yanımlı.
Ve sen
Sen neredeydin.
Ey asi sevişlerim

Alim Eken

Aşına Değil Bu Dünya

Ve
Bıraktık bütün özlemlerimizi.
Büyüdük;
Yakalamak için küçük mutlulukları.
Yaşlarımız beş mi, üç mü bilmem.
Aşına değil bu dünya.

Alim Eken

Atom

Los Alamos'ta akıldı ilk ivim
Altısıydı aralığın
1945 yılının en sıcak anı
Karnımda kararsız atomlar
Ateşledi fitilini uranyumun
Saniyede bir milyon kere
Milyon kilo ölüm kusarım.
Chang'ın yüreğindeki ölüm benim.
Ey Adem oğlu
Bu acı,
Bu kin,
Bu nefret kimini için
Bir incir yaprağından
Atoma ne çabuk geçtin.
Enolagay'ın kanatları bunlar.
Hazreti Mikail'in değil.
Bu deprem,
Bu dalga,
Bu yıkım ne için.

Alim Eken

Bak Dinle Dokun Kal

Bak yüzüme
Gözlerime bak.
Kırılmış,
Paramparça olmuşsam.
Dağılmışsam ayaklarına
Tuz buz.
Bak
Yalnızca bak.

Dinle haykırışımı
Nidamı dinle
Yankılanıyorsa başında
Değirmen taşı misali
Dönüyorsa altı hece iki kelime
Avaz avaz sessizliğim
Sus.
Yalnızca sus

Dokun tenime.
Elime dokun.
Nar nar harlanmışsam
Bırak yansın tinim kıvrak alevlerde
Boncuk boncuk terlemişse
Bedbaht alnım.
Sil
Yalnızca sil.

Gitme kal
Bırakıp gitme
Devrilince gün akşama
Giydirme libas-ı mevti bana
Dokunup gamlı efkârıma
Sık, üç heceli kurşunu kafama sık, ama
Gitme
Sadece gitme

Yüz senin,
Gözler senin
Paramparça olan ben olayım.

Ses senin
Söz senin
Sükutla düğümlenen ben olayım

Ten Senin
El senin
Yazgısı kara ben olayım

Dem senin
Yol senin
Hoş-ça-kal denen ben olayım

Eylöl-2007/İzmir

Alim Eken

Balam

Balam,
Sevda Toz bulutudur,
Kuyruklu bir yıldızın arkasında.
Mutluluk,
Ebem kuşığı dibinde
Cinin sihirli küpünde
Ne kuyruklu yıldız ulaşır elim
Ne de küpüne cinin
Sevda tozdur balam
Pembedir kimine
Kimine Fırtınadır, tufandır.
Mutluluk dediğin ise
On bahar önce
Kirli elleriyle
Kara yüzlü
Kara hançerli
Defineciler
Vurup sırtından cini
Sihirli küpü çoktan çaldılar balam
Çoktan.

Alim Eken

Bekle İstanbul

Bekle İstanbul, bekle
Kızıl şafağında
Sim kanatlı kırlangıçla geleceğim.
Büyükağa, Tarabya, Rumeli Hisarı,
Sizleri çiğneye çiğneye geçeceğim.
Gözüm ne sultanlığında senin,
Ne payitahtında azametinin,
Zamanın şöminesinde demleyeceğim çayımı
Ak bakraç, tahta çıkırıkla taşıyacağım seni.
Son damlasına kadar Marmara'nı, Haliç'ini
Tüketip de gideceğim.
Dipsiz kuyularını iğneyle kazır gibi
Tırnaklarımla yırtar yırtar göğsünü
Canımın içini, katmer gülümü,
Çekip alacağım kollarından.
Son vapur Ayvansaray İskeleyi'nde
Can çekişircesine sireniyi çalacak
Ben o gamlı mısraları bıraktım ardımda
Gülüm,
Sultanım,
Al, canım kollarında diyeceğim.
Bekle İstanbul, bekle
Şafakta ilan edildi bütün devrimler.
İpe gidip dönmeyenler de
Şafakta yürüdü metanetle.
Yarına bir var gülüm
Yarına sen var.
Durup Taksim Meydanı'nda
Haykır haykır ben geldim,
Tarihin yorgunluğunu attım da geldim diyeceğim.
Duysun, Lala'lar, Şah-ı Azim'ler
Ceviz yuvarlar gibi, kelle yuvarlayanlar
Sevdamın peşinden Kaf Dağı'nı aşta geldim.
Gülüm, sevdâ yanaklı,
Allı, ballı, çocuk yürekli gülüm.
Geçmiş âlemlerden düşler toplayıp ta geldim.
Düşüp yollarına, hasretin kucağımda geldim.
Değil İstanbul,
Gel desen, Fizan'a bile gelirdim.
Gülüm, işte geldim.
Can senin,
Pazar pazar, haraç mezat harca diye geldim.

29/01/2008 - İzmir (Umuda Yolculuk Vakti)

Alim Eken

Bir Bayram Sabahı Nostalji

Bir bayram sabahı çocuksu bir gülücük var gözlerimde
Yüreğim bir şeylere inat halay çekiyor.
Göğsüm bir kabarıp bir inen
Kumdan kaleleri yıkıp
Sahilleri bin bir öfkeyle döven
Akdeniz'den farksız
Ellerim Haziran sıcaklığında
Bir bayram sabahı rüzgar efil efil saçlarımda
Duygularım boy boy, deste deste karşımda.
Bir nostalji uykusu akar gözlerimden
Ve ah çocukluk der bilinçsizce dilim.
Çırpınmak boşuna
Burun burunayım anılarla şu an
Ve biliyorum birazdan nakavt edileceğim
Bin rauntluk bir maçtan çıkmışcasına
Tepeden tırnağa öfke
Tepeden tırnağa efkarla diz üstü düşeceğim.

Alim Eken

Bir Ben Bilirim

Yüreğimde,
Közlenmiş dağlar harmanlanır.
Oy.
Siyah saçım,
Kömür gözlüm.
Kaldırmaz bu yükü bu yürek.
Oy.
He de bir yol.
Katar eylesin turnalarım,
Mavi göğün, pembesine,
He de bir yol.
Salkım saçak açıversin,
Boyun bükmüş asmalarım.
Oy.
Atmaz bu yürek,
Taşımaz kanı,
Bunca doluyken,
Ağırken bunca.
Günahım sana.
Vebalim boynuna,
Desem de olmaz ki.
Diyemem ki.
Oy.
Siyah saçım,
Kömür gözlüm.
Bir ben bilirim sevdayı.
Bir de atmakta kararsız yüreğim,
Bakmakla doymaz gözlerim.
Oy

14/12/2007 - İzmir

Alim Eken

Bir Demlik Yaşamak

Kapılar açıldı, kapılar kapandı.
Aha; geldi, gitti, gelecek, gidecek, demeden.
Ürpermeden korkmadan.
Düşünmeden birilerini
Ya da hayıflanmadan,
İç geçirmeden,
Acımadan birilerine,
Üzülmeden kimseye,
Planlamadan, tasarlamadan, ayarlamadan,
Olabildiğince mütevazı,
Yani benden, senden,
Yani halktan, sokaktan,
Yani anlayacağın gülüm
Basit ve sıradan
Bir demlik yaşamak varmış seni.
Bir demlik sarılmak varmış sana.
Unutup yedi milyar insanı,
Gamsızca sığınmak varmış,
Omuzlarından aşağı akan saçlarına.
Tutup ellerini,
Düşünmeden dünü, yarını,
Kor kor yanmak varmış avuçlarında.
Bir demlik bile olsa,
Tok tok yaşamak varmış seni.
Üryan bir zihinle,
Yedi kollu ahtapot gibi
Sımsıkı dolanmak varmış sıcaklığına.
Bir an,
Kısacık bir an olsa da isterim.
Doyurabilirsem doyumsuzluğumu.
Ve ziyadeleştirebilsem içimde seni.
Günlerden Pazar olsun isterdim.
Erkenden kalkmalı
Kalbimin ritmine dayanamayarak
Küçük mırıltılarla
Çay suyunu kaynatırken demlik,
Boram boram türkü kaynamalı.
Kar beyazı peynir, üç beş zeytin,
Bir dal domat, iki dilim ekmek.
Krallara layık bir sofraya,
Yanıbaşımda sen,
Yanıbaşımda hiç kimse.
Korkuların, korkularım olmadan
Üzmeden, üzülmeyen.
Mukaddes ellerini öper gibi anamızın
Mesut ve mütebessim
Gamsızca sarılmak varmış bir demlik,
Ellerine, ayaklarına, tel tel saçlarına dolanmak varmış.
Tek bir saniyecik bile olsa
Bir demlik yaşamak varmış seni kadersiz.

07 Ekim 2008 – İZMİR

Alim Eken

Bir Duvar Ustasıyım

Bir duvar ustasıyım
Sabırdır işim.
Merhamet harcıyla örerim tuğlayı.
Tek tek, ellerimle dizerim.

Bir duvar ustasıyım.
Sevdamın burçlarını örmektir işim.
Şebat kumuyla kardım çimentoyu
İnceden inceden işlerim.

Bir duvar ustasıyım
Yoktur acelem,
Peri Bacası örer gibi
Bin yılda bir tuğlayı örerim.

Bir duvar ustasıyım.
İnsuyu sarkıtı gibi
Milyon gram kalkerle,
Milyon yılda bir duvarı işlerim.

Bir duvar ustasıyım
Kırk Sekiz metreden dökülürken suyum
On milyon yılda
Damlacıklarımle elması bile işlerim.

Bir duvar ustasıyım.
Görüyorsun ya,
Sebatkâr bir neferiyim aşkın.
Kalbimin duvarlarına seni işlemektir işim.

01/11/2007-İzmir

Alim Eken

Bir Elveda Dokuyacağım

Bir ince elveda dokuyacağım.
Senin mutluluk pencerelerine.
Sonra bir yol çizeceğim bulutlardan.
Ve bakışlarımı sona koşturacağım buradan
El ettiğimde dokunabileceğim.
Seni bir kartopu
Yada bir kor parçası gibi
Avuçlarımda hissedeceğim.
O paslı yıllardan sonra.
Yüreğimin kapılarını büyük gıcırtilarla açacağım.
Yedi renkten, yedi bahçeye,
Senden gayrı her çiçeği ekeceğim.

Alim Eken

Bir Kadın

Bir kadın
Esmer bir kadın.
Düz ve siyah saçlı,
Kömür gözlü bir kadın.
Mağrur birazcık,
Birazcık gururlu.
Gök gibi ağır.
Yer gibi sağır.
Bir kadın.
Eli değmedi elime belki.
Kokusunu da bilmiyorum.
Ama dokundum.
Gözlerimle,
Yüz binlerce defa dokundum.
Bir kadın.
Saçlarını tarayamadığım,
Nefesini hissedemediğim,
Başak tenli
Bir kadın.
Öylesine uzak,
Öylesine ulaşılmaz.
Bir kadın
Hüzün öreri kimi gün
İlmek,ilmek.
Kimi gün de
Fırtına öncesi sessizlik.
Bir kadın.
Jilet gibi,
Ok gibi bir gülücük.
Paramparça her yanımda.
Her yanımda ona kesik.

Alim Eken

Bir Kavgacı Oğlan

Bir kavga ıkısa da dalsam,
Dalsam içine.
Savurup sağa sola yumruklarımı
Hıncımı, öfkemi köreltsem.
Kızgınlık gırtladıma dayansa
Bıçak gibi.
Korkularımı yensem
Sevdalarımınla baş başa
Bir ara çekilip sırtlardan bıçaklar.
Yürünse üstüme üstüme.
Kaçmayı düşünse ürkek sevdalarım.
Ölümlerden korkarak.
Faydası yok ecele korkunun dese
Öfkeli yüreğim.
Ve bilensem satır satır.
Bir yeti atmış beşlik farz edip yumruklarımı.
Şıksam kavgalaştıklarımın.
Ölüm var diyerek.
Örtmeden önce gözlerimi.
Gecikmekten korksam dost kavgalarına.
Taş sanıp yüreğimi
Çıkarıp fırlatsam kavgalarda.
Dudaklarım kanasa,
Kaşlarım patlasa,
Ve omuzlarımda bir iki yer mosmor
Sen sarıp kollarınla vücudumu.
Yaralarımın dan öpsen.
Bir kavga ıkısa da dalsam
Dalsam diyorum.
Dudaklarımın kenarından sızan
Sımsıcak kanın hatırına da olsa
Sarsan beni
Sarsan diyorum.
Bir kavga ıkısa da dalsam
Dalsam diyorum.

Alim Eken

Bir Kız Tanırım

(Daima özgürlük, demokrasi ve kardeşliğin bayraktarlığını yapmış olan, sevgili dost Aysun'a ithaf olan ve 1990 yılında kaleme aldığım bu şiiri, onun rızasıyla tabusuz, takıntısız, yalansız ve yapaysız bir dünya umuduyla öngörüsüz herkesle paylaşmak amacıyla yayınlanmıştır.)

Bir kız tanırım
Uzun boylu
Uzun saçlı.
Simsiyah dut taneleri gibi
Kara gözlü.
Bir kız tanırım
Dünden bu güne hatıra
Sırma işlemeli,
Allı, mavili boncuklarla bezeli,
Tülbentlerden daha beyaz.
Bir kız tanırım.
Adı Aysun.
Gülüşleri ilkbaharın çiçeklerinden.
Ağlayışları kara kışın ortasından beter.
Bir kız tanırım.
Şiirlerinde hep sevgi sözcükleri.
Zeytin dalları.
Düşlerinde beyaz güvercinler uçar.
Hep dostluklardan,
Hep güzelliklerden konuşur.
Bir kız tanırım.
Tel örgülere inat.
Ebemkuşağından farksız uçurtmalar uçar
Kör pencerelere,
Hücrelere inat,
İki kanadında
İki zeytin dalı işlemeli
Kırlangıçlar uçar.
Bir kız tanırım.
Çin'de, göğüs gerer bir yiğit namluya
Burada O.
Üç can, üç yürek kurşunlanır,
Bilmem neresinde dünyanın,
Konak Meydanı'nda
Zübeyde Hanım Alanı'nda
Kanlar içinde yere düşen o,
Bir kız tanırım.
Bilmem ki nelere inat
Neler inat desem.
Türküler çığırı.
Allı pullu bulutlara el sallayarak
En uzağından geçen gemiyi dahi selamlayarak.
Bir kız tanırım.
Çok şükür ki
Yaratılmışlığıma,
Yaratılmışlığına.

Çok şükür,
Çük şükür ki tanımlışlığıma.
Çok şükür.

16.03.1990 - İzmir

Alim Eken

Bir Korku Büyütür

Bir korku büyütür
Duyulmamış,
Görülmemiş yalnızlıklara gebe
Simsiyah gece.
Taş duvarlar,
Işıksız camlar,
Bir korku büyütür.
Gözlerin dalınca göz bebeklerime,
Jiletle doğranmış gibi
Kana bulanmış bileklerim,
Ve kanımda boğulan yüreğim,
Bir korku büyütür
Sen.
Ey kuru sıcaklardan çatlamış
Sevgilinin dudakları
Lezzetine varınca dudaklarım
Bir korku büyütür
Ellerim, ayaklarım.
Üşürcesine titreyen parmaklarım.
Ve
Fırat'ın deviniminden beter olur
Karanfil kırmızısı,
Gök kızılı kanım.

Alim Eken

Bir Kumru ve Ben

Bir kumru konu balkonuma
Kanatlarında bir gümüş halka.
Gözleri günün en sıcak anı.
O bana bakar ben ona.

Bir başı boş hava eser aramızda.
Bir yanık türkü yakar yüreklerimiz.
Bir sevinç anı büyür gözlerimizde.
Ve onunla uyanır en hantal duygularım.

Alim Eken

Bir Yarım Ezgi Şarkı

Küçücük sevgiler yollayan duygularla değil,
Efsanevi sevdalarla vurdum yüreğimi uykulara
Hangi dağa çarpsam yarılır,
Heybetiyle yükümün, Everest bile yorulur.
Gel gülüm, ne sen söyle
Ne ben duyayım kemanın ayrılık tınısını.
Bırak zifiri kalsın geçem,
Karanlık, saçının buğusuysa şayet,
Ben karanlığına bile razıyım.
Gözlerimde fırtına olup,
Yüreğimde suskun gece gibi kalma
Ellerimde kırık telli saz olup,
Dudağımda yarım ezgi şarkı gibi kalma

06/02/2008 - İzmir

Alim Eken

Birdenbire

Gecenin ayazında
Buz kesmedi elim ayağım
Seni beklemekten
Doğramadı rüzgar
Yüzümü gözümü jilet gibi
Hiç gri dumanını üflemedim
Zehir zıkkım cigaramın ucuna
Çekmedim
Sabır tespihini çeker gibi özlemini
Duymadın eksikliğini
Ekmeğimdeki tuz
Çayımdaki dem gibi
Kıskanmadım,
Deli divane gibi.
Yumruklamadım duvarları
Kanatırcasına ellerimi
Öyleyse nedir
Nedendir bu onulmaz sevda
Ansızın gelen bu eza
Ne olduysa
Birden bire oluverdi
Birdenbire her şey
Bu duvar
Bu kubbe
Bu gök
Birdenbire yıkılıverdi
Bir deprem sonrası
Şaşkın ve telaşlı
Çarçabuk ve ürkek adımlı
Zokaya gelen balık gibi
Birdenbire tutuldum
birdenbire.

Alim Eken

Birgün Daha

Bir gün daha
Günün ışıkları yırtmakta geceyi
Ya sıyırdı
Ya sıyırarak
Ölümü,
Gülüştünle
Otuzüçüncü yaşıım.
Ölümsüzlük.
Bir gün daha
Seninle aynı havayı solumak.

Alim Eken

Birkaç Şey-1-

Dudağımı ıslatan
Sanma ki mavisinden umuttur.
Gözlerinle zehirlediğin
Kanımıdır içtiğim

Alim Eken

Birkaç Şey-2-

Ölümün kollarında
İnceden bir saz alınır
Rüzgarın ısığı gibi sessiz.
Ve can yakıcı.

Alim Eken

Birkaç Şey-3-

Kimi zaman sessizlikten örölmüş
Lal diller gibiyim.
Kimi zaman kudurmuş
Kansız dalgalar gibiyim.
Kimi zaman ağladı ağlayacak
Acıkmiş çocuklar gibiyim.
Kimi zaman yüzyılı eskitmiş
Ak sakallı eski bir toprak gibiyim.

Alim Eken

Birkaç Şey-4

-1-

Eğer mil çekeceksin
Şair gönlümün gözlerine
Kalemle çek

-2-

DENİZİN GÖZLERİNDE SEN

Ey gözlerini hançer diye yüreğime saplayan kız
Mavi gözlerinde denizi gördüm.
Denizin gözlerinde seni

-3-

CANLARIMA
Sirtına cahilliğin
Prangası vurulmuş insanlar.
Canım feda diyemem,
Çünkü siz zaten canımsınız.

Alim Eken

Boş Mesaj

Harfler aciz,
Cümleler yetersiz,
Kelimeler kifayetsiz kalmasın diye.
Sana boş bir mesaj attım.
Boşlukları yüreğince doldur diye.

Alim Eken

Boşluk

Boşluğun var içimde
Boşluğun, korkunç ve kocaman
Dokuz gezegenle kapasam
Düğme gibi durur asuman.

Boşluğun var içimde
Boşluğun, korkunç ve kocaman
Mavi kumaşlı evrenle kapasam.
Yama gibi durur galaktik kavram

Boşluğun var içimde
Boşluğun, korkunç ve kocaman
Bütün ırmakları bir bir akıtsam
Senden gayri, hiç bir şeyle dolduramam

04/11/2007 - İzmir

-Kapatabilirmisin boşluğunu. Ben kafa tutmaya hazırken aya, güneşe. Sen sadece büyük cengimde payidar dur. Ne cesaret ver geceye ne mücade et güneşe. Serde bu sevdâ, sende bu muhabbe oldukça ne yeni düzlemler yeter bize, ne de bilindik evrenler.-

Alim Eken

Bölüşülür mü Yürek?

Ekmeğimi,
Suyumu,
Paramı,
Hatta ömrümü bölüşebilirim.
İki dane de olsa zeytinim
Kırk parçaya ayırabilirim.
Tek bir canım var iken
Onu da canana feda edebilirim
İki böbreğimden birini,
Ciğerimin yarısını,
Gözümün retinasını,
Damarımdaki kanı,
Dilediğime hoyratça bağışlayabilirim.
Çoğaltmak için sevinçlerimi
Dünyaya avuç avuç dağıtabilirim
Azaltmak için kederlerimi
Eşe dosta miskal miskal verebilirim
Bir canın diyeti olarak
Bir can sunabilirim.
Yüzümün dokusunu,
Kalbimin korkusunu verebilirim.
Çiçekleri,
Gülleri,
Bedenimi bile verebilirim.
Ama,
Bölüşülürümü hiç sevdalar
Hiç üleşilir mi yürek?
Kendimle bile paylaşmazken,
Nasıl bölüşebilirim ki seni.
Çatlamaktayken hasedimden
Kıskançlığımda boğulmaktayken
Nasıl bölüşebilirim ki seni.
Bir başkasıyla nasıl paylaşabilirim ki.

Ekim / 2007 - İzmir

Alim Eken

Bulutlar

Akıyor akıyor
Gam yüklü, keder yüklü bulutlar akıyor.
Bilenmiş hançer gibi
Ufku yırtmakta ucu kanlı bulutlar.
Akıyor akıyor
Kara kara bulutlar akıyor.
Kimi tren,
Kimi balkı,
Kimi ejderha.
Yağmur yüklü, dert yüklü,
Satrun'un asit yüklü bulutları.
Göğsümü yara yara akıyor.
Ay canım;
Bu düşünceler beni yakıyor.
Bu gecenin bu karanlığında,
Bu hınca hınç özlemlerin sancısında
Ne ay,
Ne yıldızlar,
Ne de gecenin gözleri baykuşlar.
Bir ben varım,
Bir de seni alıp götüren bulutlar.
Akıyor akıyor.
Ömür bir debide akıyor.
Kovalamanın zamanıdır.
Ay canım
Yaşanmamış sevdaları,
Yaşamanın zamanıdır.
Ay canım.

Alim Eken

Bütün Dillerde Seni Sevmek

Haykırabilsem,
Avazımla parçalayacağım göğü.
Bütün dillerde seni seviyorum,
Seviyorum işte, diye bağıracağım.
Kaç lisanı,
Kaç harfi bilmem gerek.
Anlatamadım ben belik.
Belki dağarcığı yetmedi kelimelerimin.
Zekisin sen
Ama sen anlarsın.
İtalya'nı
- Ti amo
Ya da
İspanyol'u
- Te amo
Anlatabilmek zordur.
Hiç görmediğin rüyayı.
Dokunmazsın düşlere,
Dokunsan da duyamazsın sıcaklığını ellerimin.
Düş renkli sevdalarla seslenirim
Yaramaz bir çocuk gibiyim
- Je t'aime
- Amo-te
Anlayabilirimsin lisanımı.
Üç aylık bebenin agusundan anlarsın
Anlarsın, zekisin sen.
- Tora dost daram
- Evîn darê te me.
Kaç uykusuz geceyi atlattım bilsen.
Hep bana yazdılar üç beş nöbetlerini.
Vortalarken ortasında odanın
Üçbin kez saymışımdır ahşap parkeyi.
Bir sıtma nöbetidir geceler.
Dolarsın,
Dolup birden şişersin.
Söyleyemediğin sözle ciğerini deşersin.
- Saya cinta kamu
Anla artık.
Seviyorum işte.
İster İngilizce
İster Rusça
- Ya vas liubliu
- I love you

24/10/2007 İzmir

Alim Eken

Cam Bir Küredir Dünyam

Bırak da dağılsın içim dışım.
Sallandıkça değişirim
Hem yazı, hem kışı taşır mevsimlerim.
Cam bir küredir dünyam
Soğuk değil sokaklarıma yağın kar
Ne çatılarımda buz sarkıtları
Ne de güneşim aydınlatır odaları.
Karlı yollarımda koşan çocuklar
Denizlerimde akça martılar yok.
Bir cam ocağında piştim.
Asabe'yle çizildi coğrafyam,
İrmaklarım, dağlarım Merdan'la ruh buldu.
Üfleyince pipoya ustam, bulutlarım uçtu.
Saydam duvarlarımdan sızmaz ışığın gözleri.
Minik bir cam küredir dünyam.
Tutsan, bir eline ancak sığarım.
Sen dışarıda terlerken kahkahadan,
Kar yağıyor içime.
Sallandıkça üşürüm.
Tutsan, sıcacık ellerinle tutsan beni,
Düşüverip kırılısam.
Saatte üç bin mille paramparça savrulsam.
Ne kar yağsa içime
Ne de sensizliğine üşüsem.

14 Ocak 2007 - İzmir

Alim Eken

Çelik Zırhlı Beton Adam

- Şairlerin üstüne şiir yazdıkları aşkı irdeleme üzerine denem-

Tanımını yapmaya kalkışsak aşkın, ya deli derler ya da divane. Gerçi baktığınız noktaya göre değişken olsa da, her iki kelime de aynı manaya gelir, ama kendimce bir tanım yapmaktan ziyade, oturup saatlerce ve belki günlerce kafa patlatacağıma şimdi hatırladığım bir skeçteki "hazırı varken" esprisini benimseyerek zaten az olan ve yokluğunu çektiğimiz zamanı değerlendirme yönümüzü de göz önünde tutarak, geçmiş âlemlerden dünyaya çivisini çakmış üstatların aşk ile ilgili tanımlamalarının bazılarını size aktaracağım.

İlginç Bazı Tanımlamalar.

Newton: Aşk köprü kurmaktır. İnsanlar köprü kuracaklarına duvar ördükleri için yalnız kalırlar.

Mevlana: Bir aşkı başka aşk söndürebilir. Aşkta ne yükseklik, ne alçaklık, ne de akıllılık ve akılsızlık vardır. Hafızlık, şeyhlik, müritlik yoktur. Sadece kepezelik, aşağılık ve rintlik vardır. İnsanın toprağını aşk şebnemi ile yoğurdukları için âlemde yüzlerce fitne ve kargaşalık peyda olur. Aşkın yüzlerce neşteri, ruhun damarlarına sokuldu ve oradan gönül adı verilen bir damla aldı... Aşk öyle engin bir denizdir ki, ne kenarı vardır, ne de ucu bucağı

Konfüçyüs: Dinsel erdem, insanlığı sevmekle olanaklıdır. Bu sevgi hissi, aileden, toplumdan, hükümete dek karşılıklı olarak uzamalıdır.

Freud: Yaşam belirtisinin kökeninde duygulanma; duygulanmanın da temeli aşktır.

Gerald: Erkeğin yaradılışında sevmek yoktu. Ona aşkı öğreten kadındır.

Dante: Geniş varlık denizinin her yanında geniş bir aşk akışı vardır. Fiziksel devinim, bitkisel yaşam, zihinsel yaşam... Hep evrensel aşkın derece derece yükselen aşamalarını oluşturur. Aşağı derecelerinde yanılmayan aşk, akılla aydınlandığı zaman iyilik ve kötülüğe eğilim kazanır. Aşk kusursuz olmayan iyiliklerin üzerinde de vardır. Hatta irade, hile ve şiddet kullanmak yoluyla bir başkasının kötülüğüne çalışmış olsa bile yine aşka uyar. Kötülükler aşktan uzaklaşma oranında birtakım derecelere sahiptir ve kötülük aşka yaklaşmak için sarf ettiği güç oranında erdeme yaklaşmış olur... Cehennem bile adalet kadar aşkın eserdir.

Balzac: Aşk yaşamında kadın, ancak hünerli bir çalgıcının elinde dile gelen bir lir gibidir. Kadınlar bizleri sevdikleri zaman her suçumuzu bağışlarlar.

Basta: Erkek az fakat sık sever, kadın ise çok ancak bir kez sever.

Aristo: Sevmek acı çekmektir, sevmemek ölmek. Sevmek zevktir, ama yalnız sevilmenin hiçbir zevki yoktur.

Shakspeare; Değişiklikle karşılaşınca değişen ask, ask değildir... Ask gözle değil ruhla görülür.

Oturup düşünmüş insanlar, hem de dediğim gibi bu dünyaya çivisini çakmış insanlar. Bu zatı kiramlar sizlerin de bildiğiniz üzere avare avare dolaşan aylak kişiler değil muhakkak. Söylenen söz kesinlikle düşünce süzgecinden belki birkaç kez geçirildikten sonra dile gelmiş, ardından da ak kâğıt, kara kalem şekillenmiştir.

Her ne kadar kimi aşkı bilimselleştirerek nesnellik kazandırmaya çabalamışsa da elle tutamayınca, bu defa köprülere, engin deniz kıyılarına, müzik aletlerine, ıssız sahillere benzeterek işin özünden belki biraz saparak hissiyatın göbeği kesmiş, aşkın ismini kendilerince koymuşlardır.

Önemli olan günümüzün, çağdaş ve ileri seviye teknolojisinin bilinçsiz

tüketicisinin, Jurnalci zihniyetlerin, basmakalıp taklitçi yaşamların, sosyetik mekân meraklılarının değil sizlerin ve hatta sizden biri olan benim aşk için ne düşündüğü değildir.

Bakınız, çok uzak değil, belki bundan birkaç yıl öncesi. Ben diyeyim 20-25, siz deyin 30-40 yıl evveliyatına kadar Anadolu'nun neresine giderseniz gidin. Bilindik yazılı olmayan yargılama sistemleri, düzen sağlayıcı normları veya beşeri münasebetleri ya da toplumsal yaşamdaki yaşam alanımızı ve onun sınırlarını belirleyen çok keskin kaideler hüküm sürmez miydi?

Ataerkil aile yapısı yetmezmiş gibi bu toplumun bağımsız, hür iradeye sahip, dilediğine inanan ya da aynı şartlar dâhilinde dilediğine inanmayan birer özgür ferdi olarak yaratılmış olmamıza rağmen bu tür hükümlerle yargılanıp ve hatta çoğu kez ifadesi bile alınmadan mahkûm edilmedik mi?

Belki çoğunuz aşk için o sadece bir efsane ya da "masal işte" diyebilirsiniz. Hatta bir adım daha atarak aşk sadece müelliflerin hayallerinden başka hiçbir şeydir, diyebilirsiniz. Aşka yoktur. Aşkı sadece yazıtlardadır. Kelimelerle gayet güzelce süslenmiş, içine biraz hasret, biraz gam, biraz keder serpiştirilmiş sonunda da genellikle vuslatı olmayan zamanınızı öldürmek için okuyabileceğiniz "eh işte fena sayılmaz" eleştirisine maruz kalan sıradan bir romandır da diyebilirsiniz.

Ama aslında işin özü öyle değil. Bence bütün aşklar birer masal, birer efsanedir. Buradaki efsanelik ve masallık boyutu şayet bizler de o masal ya da efsanelerde ki kahramanlar kadar cesaretli, kararlı ve taviz vermez bir tutum sergileyebilseydik, aşklarımızın boyutunu eninden boyuna kadar içinde yaşadığımız topluma anlatabilseydik, karşımıza çıkan bazı dere tepeleri azimle tereddütsüz aşabilseydik, bizler de efsaneyi gerçekleştirebilirdik.

Mesela; Ferhat, Şirin'i sizini aşkınızı sevdiğiniz boyutun üstünde bir başka boyutla sevmemiştir. Yani; Ferhat'ın, Şirin'i severken kullandığı yürek sizin yüreğinizden anatomik, fizyoloji, kimyasal ya da DNA'sal yapı olarak temelde farklı değildir. Farklılık cesaret, kararlılık ve fedakârlıktan geçmektedir. Zira Ferhat aşkını dile getirmeyip, tüm insanların bunu duymalarını sağlamasaydı, aşkının başkaları tarafından reddinde ise mücadeleyi seçmeseydi aşkı efsane olabilirimiydi. Sizler de şayet bu fedakârlığı, bu azmi bu cesareti gösterebilseydiniz edebiyat tarihimiz hayat hikâyelerinizle süslenirdi. Ama bakıyorum da küçücük bazı engebeler karşımıza çıktığında fedakârlığı yanlış anladığımız gibi yine yanlış uygulayarak tek taraflı ya da karşılıklı aşkımızı içimize gömmüyor muyuz?

Babamız, anamız ya da toplumumuz istediği için veya bize bunu daha yakıştırdığı için kalbimizin kapılarını kilitleyip aşkı kendi topraklarımızdan sürgüne göndermiyor muyuz?

Kaçımız istemeye istemeye toplumun görünmeyen heykeltıraşına kendimizi biçimlendirdik. Biraz içimizden, biraz ruhumuzdan tıraşlatarak bizim için hazırlanan çelik zırh içindeki beton kalıba kendimizi uydurduk. Belki sığıdılar bazılarımız. Belki ruhumuz dışarıda kaldı. Ama aslında girdiğimiz yerin bir deli ya da divanenin toplum üzerinde kendi hegemonyasını sağlamak üzere hazırladığı bir politizmanın, sırtında kurma ayarı bulunan ve her an için kurulmaya hazır, yasakçı zihniyetlerin pasifize edilmiş, duyguları minimize hale getirilmiş, komut almaya hazır oyuncak asker safları değişilidir.

Şayet birer "çelik zırhlı beton adam" olmaya niyetimiz yoksa fedakârlılık göstermeyi, devrimci bir ruhla mücadelecî olmayı alfabenin "A" sını öğrenmeden önce öğrenmeliyiz.

Mücadele aslında insanın ruhaniyetinde vardır. İlk yaratılıştan günümüze kadar insanoğlu her şeyiyle yine her şeye karşı mücadele etmiştir. Yozlaşmış, artık kabulü mümkün olmayan, hele hele evrenselliğe sığmayan bütün kural, kaide, öngörü ve değer yargılarını haziran ortası gibi kızaran kızıl başakları biçer gibi hayatımızdan kesip atmamızdır.

Sığdırılmaya çalışıldığımız o dar kalıpların inadına alnımız açık, başımız dik pervasızca SENİ SEVİYÖRÜM diyebilmeliyiz. Materyalizm'e, Kapitalizm'e, Kategorize'me ve Ruhanizm'e rağmen insan olduğumuzun bilinciyle Freud'un "Yaşam belirtisinin kökeninde duygulanma; duygulanmanın da temeli aşktır" vecizini unutmamalıyız.

12/11/2007 - İzmir

Alim Eken

Dağıldım

Dağıldım.
Bilemezsin ne çok utandım
Ağır gelmekteyken
Tek kelimeyi sarf etmek
Yüzlerce mısralık
Methiyeler sıraladım.

Dağıldım.
Bilemezsin ne çok utandım.
Bıçaklanmış gibi döşümden
Devrildi boyum.
Sığmazdım yerin dibine
Orada düşseydim yere

Dağıldım
Bilemezsin ne çok utandım.
Kapasam ellerimi yüzüme
Örter mi itiraflarımı ellerim.
Ah olsaydı keşke kocaman
Örtseydi ellerim beni her zaman

Eylül / 2007 -İzmir

Alim Eken

Davet

Karanlığın orta yerinde
Dargın durmaktayım
Son otuzüç yıla
Bilirim kaçamak bakışları
Utangaç sevişleri
Bilirim beşimden bu yana
Zemheride çayın tadını
Sen boyun ağrısı, yürek sızısı
Sen ihanetin bedeli
Sen günaha davet
Davete icebetsin.
Hak etmekse müebbeti,
Şana dokunmak.
Ölümlere bedeldir seni sevmeler
Kefen kefen dolandın bedenime
Yıkanmadan gömülmeden
Çürümektir seni sevmeler.
Ah
Ölünesi yaşanılmayası anlar

Alim Eken

Değişen Hiç Bir Şey Yok

Değişen Hiçbir Şey Yok.
Özlemlerimden,
Hasretlerimden,
Ve tutsaklıklarımın.
Değişen Hiçbir Şey Yok.
Gayri ölümünden
Noktası noktasına her şey
Mahcup, hüznü
Her şey sırlıslık,
Her şey deli divane.
Bir tek pranga eksiktir,
Ellerimden, ayaklarımdan.
Bir de tümelliğin,
Başı sonu gözlerin.
Değişen Hiçbir Şey Yok.
Gayri arttıkça artan özleminden.

Alim Eken

Dejenere

Eskiden, devrim şiirlerinin şairi,
Muzaffer orduların, yalnız gerillasıydım.
Şimdi, gamlı mısraların Kaygusuz Abdal'ı
Yitik sevdaların, ezik ozanıyım.
Eskiden sükûttum, hiç konuşmazdım.
Bir taş gibi ağır ve mazbut.
Şimdi efil efil rüzgarın saçlarında çırpınan
Âteşe aşık kelebek gibi bir mahbup.
Eskiden
Ben vardım,
O vardı,
Bir de miyadı ömrümle yaşıt bir aktim vardı.
Şimdi,
Yalnızca sen varsın.

Ekim-2007/İzmir

Alim Eken

Demedim mi Sana Özleyeceğim Seni Diye

Efsunlu ve egzotik bir buhur kokusu gibi,
Başımda dağılıp, şekilden şekle giren,
Sigaramın ucundan, canı çıkarcasına
Kıvrıla kıvrıla uzayıp, incelererek tüterken duman.
Üstüme sinen yokluğunun ağırlığında ezilirken cüssem
Burama buram tütersin burnumda.
Demedim mi sana, özleyeceğim seni diye.

Eylül gecesidir.
Sokaklara sinmiş, çiseleyene yağmurla kokun
Günlerden bayram arifesi,
Uzak yakın, gizli açık ufukları tarıyor dürtülerim
Biliyorum yoksun.
Ama dinletemiyorum işte.
Gözlerim seni arıyor her yerde.
Demedim mi sana, özleyeceğim seni diye.

Kapılar açılıyor, kapılar kapanıyor.
- Merhaba, nasılsın, iyi bayramlar. Diyor insanlar.
Yüzler tebessümlü, güleç ama geç, geç.
Giren sen olmalıydın oysa gözlerimden ruhuma.
Cicili tabaklarda şeker yerine yanakların,
Tokalaştığım eller, ellerin olmalıydı oysa.
Yorgunum, yokluğun iki omuz ucumda.
Ya yetiş kaldır yükümü.
Ya küfeme doldur kendini.
Demedim mi sana, özleyeceğim seni diye.

Alim EKEN
29 EYLÜL 2008 / İZMİR

Alim Eken

Demeyeceğim

Sana yolun nereye demeyeceğim.
Ayakların tozlu
Dudakların kuru,
Parmakların süngü demeyeceğim.

Sana omuzların neden yorgun demeyeceğim.
Düşlerin esir.
Dilin köle
Gözlerin ağlamaklı demeyeceğim.

Alim Eken

Deniz Kum ve Gözlerin

Deniz, kum ve güneş.
Sabahın keyfiyeti.
Günün alışılmadık umursamazlığı.
Ve senin gözlerin.
Gecenin karanlığı gözlerin.
Her şeyim benim.
Deniz mavi,
Kum sarı,
Gözlerin ölümüne çağrı.

20/11/2007 - İzmir

_____Ömür boyu, tutmak için beklediğin eli tutmuşsan bir sahilde. Gözlerinden içeri bakmışsan dünyaya, deniz mavi, kum sarı, elbette ki gözlerin yaşama çağrısıdır. _____

Alim Eken

Denklem

İmkânsızlıklar düzleminde
Olasılık hesapları ne zordur.
Oturur düşünürüm cebirin ortasında
Dört bilinmeyenli bir denklem.
Çöz çözebilirsen
Onu benden,
Seni ondan çıkarırım
Sıfır kalır elde.

Eylül/2007-İzmir

Alim Eken

Devriye Gezerim Hayallerinin Nöbetinde

Sen orada bir yerde,
Bense devriye gezerim hayallerinin üç-beş nöbetinde.
Belki yine her zaman ki gibi soğuktur ellerin.
Belki de mermere değmekte ayakların.
Yine saçının üç teli asi, isyankar.
Bilirim durmaz ardında kulağının.
Ellerimle tarayıp, toplamam gerekmekte.
Şu ana belki mutfakta,
Yâda tam holün orta yerinde,
Portmantonun yanında, dış kapının önünde,
Bir adım atsan, belki darağacına asılı kalır yürek.
Yine mi ıslak canımın içi,
Yine mi? ızdırabımın sabra mayalı tespih teli saçların.
Kapın ardına kadar açık.
Penceren geceye davetkâr,
Dağları kar sardın ceylanım
İçimi fırtınalar.
Yine üşüyecek,
Donacak yine.
O narin,
O pembe yanakların.
Demliğinde kaynayan sabrımın ökseotu tortusu mu?
Yoksa bu hastaya bal niyetine zehir zakkum şurubu mu?
De canım
Yine her zaman ki gibi ürkek mi?
Mutluluğun zembereği kuyusu billur gözlerin,
Bilirim.
Omzunda pek uzun ömürlü olmaz hırka.
Ya kolun açıktır.
Ya askılıdır fanilan.
Terlikse, ısmarlama durur ayağında.
He canım.
Sen orada,
Bense ruhumla,
Yalınayak, betona ha bastı ha basacak, ayağının altında.

30.12.2008 - İzmir

Alim Eken

Dindir İçimdeki Fırtınaları

Bütün pusularından geçtim gecenin.
Yalnız bir kuş gibi direniyorum karanlığıma.
Bu kaçınıcı yağmur
Kanatlarımı kıran kaçınıcı sağnak bu.
Urperiyor iim.
Korkuyorum,
Kendi ıtırısından korkan bir serçe kadar korkuyorum yaşamaktan.
Ya yoksan yarın,
Bütün haşmetinle doğmazsan üstüme güneşten evvel,
Ya ısıtmazsan,
Sensizliğin ayazında kaskatı kesilen yüreciğimi.
Hangi sıcaklık kurutur kanatlarımdaki sicim sicim bu yağmuru,
Gel ne olur.
Gel de gör içimde kopan fırtınaları.
Bütün gemiler battı.
Son fener de söndü Pasifik'te
Kıyılara şehir kalıntıları vuruyor
İçime şimşekler.
Tufandan bu yana hiç yağmadı,
Böylesine hunharca bir yağmur.
Son kara parçası yüreğime damlayan korkunun koyu gölgesi
Seni sığdıramadım ki yüreğime
Dünyama nasıl sığabilirsin ki
Bütün sürülerim uçtu.
Başımın üstünden katar katar kuşlarım akıp geçti.
Ne ulaşabildim sana büsbütün
Ne de iki kişilikti nokta kadar dünyam.
Kurt kapanıdır bu saatten sonra düşünceler.
Etime geçiyor kanlı kocaman dişler.
Gel.
Gel ne olur.
Ya dindir içimdeki fırtınaları
Ya büsbütün batır kızıla boyalı ufukları.

03.01.2009 – İzmir

Alim Eken

Dişlerinin Tadı Kalır Dudağımda

Ellerimle, dokunurum nabzına gecenin
Yırtılan şah damarından,
Parmaklarıma bulaşır karanlık
Dilimde yorgun bir sözcük
Aralanan kapılara sıkışır gözlerim.
Ne hain şeymiş yaşamak.
Sensiz, oturup ortasına bir odanın,
Yazgıya çelme takmayı planlamak.
Umutsuzca yokluyorum göğsümü
Didik didik arıyorum yüreğimi.
Hangi limanın iskele altı sularında boğulur düşlerim.
Binlerce nefese karışır buğusu nefesimin.
Mohikan davulları çalıyor gecenin seslerini
Sessizliğim, kalbimin volkanlarında kırılır.
Kapanmıyor gözlerim.
Uykum paramparça.
Dişlerinin tadı kalmış dudağımda.
Yanağım, sıcaklığına alışmış.
Üşüyorum;
Uzat ellerini gülüm, uzat
Sensizliğim,
Yine içimde fırtınalar çıkarmış

04.11.2008 - İZMİR (03:57)

Alim Eken

Doğruluğa Bilenmiş Süngüler

Ey eli, ayağı öpülesi anneler.
Ak ve açık alnınız
Göge çekilen bir bayrak değildir.
Sizin namusunuz ve iffetiniz
En zorbasından bir savaşın orta yerinde
Mavzerimize sürülmüş kurşun,
Elimizde,
Doğruluğa bilenmiş süngü değildir.
Ey neferimin öpüp,
Şevkle göğsüne bastığı bayrak.
Sen şahitsin.
Sizde şahitsiniz,
Hastalıkları ve ölümleri doğuran
Veremli, sıtmalılı geceler.
Boncuk boncuk terleyince alnımız.
Katran karası saçlarıyla
Tenimizi kurulayan
Ve üstümüze bir yaprak gibi titreyen
Hıçkırıklarla düğümlenen o kadınlar
Söyleyin
Al yanaklı
Ak sütlü
Selvi boylu
Annelerimiz değilmiydi.

Alim Eken

Dokun

Sayıkla beni tatlı uykularda.
Fırta yatağından apansız.
Haykır ismimi avaz avaz
Gecenin zifir yalnızlığında
Yetmiyorsa beni bulmaya ferin.
Dök benzini,
Çak kibriti,
Yak beni.
Birazcık sev beni.
Dokun,
Gözlerime dokun.
Dokunursan ellerime, yanarım.
Dokun.
Kavrulsun dudaklarım,
Kaşlarım, kirpiklerim.
Tutuşsun saçlarım.
Dokun ellerime, yansın tinim.
Yak beni,
Birazcık sev beni.
Çünkü,
Zalimim en az senin kadar.

Eylül / 2007 - İzmir

Alim Eken

Dörtnala Geçiyor Ömür

Hangi ömre doldurabilirim seni?
Hangi ömre?
Geçiyor, biliyorum.
Doludizgin bir at gibi,
Dörtnala geçiyor ömür.
Oysa kavuşmalar ilminin simyası ezberimde.
Bil cümle kimyasıyla sevdanın iksirleri cebimde.
Denklemlerini çözdüm aşkın.
Ve bütün kara kutularını deşifre ettim sevdanın.
Ama bir biz kaldık be Gülüm.
Bir biz kaldık böyle kördüğüm.
Sığdırmak istesem,
Kaç bin yıllık ömre sığdırabilirim seni.
Bir kelebek gibi
Birkaç bin yılı, bir güne mi sığdırmalı.
Ya da bir çınar gibi
Çınarcığına kavuşmadan yüzyıllar mı eskitmeli.
Saatimin kadrani cenk meydanı,
Kovalarken zamanı akrep ile yelkovan,
Bense, ellerim tarihin ak saçlarında.
Gayemse, zamanın başlangıcında,
Miladım, kömür gözlerinle aydınlanmamda.
De haydi, de.
De ki durdu zaman.
"Bekle beni, onbin yıl geçse de elbet geleceğim" de
Kuantumda sıfır ihtimali yok.
Olasılığım nedir? Söyle.
Seni sığdıramazken bilinen bütün ömürlere,
Söyle nasıl sığdırabilirim ki saniyelere.
Geçiyor, biliyorum.
Doludizgin bir at gibi,
Dörtnala geçiyor ömür.

19-20 / Aralık 2008 - İzmir

Alim Eken

Dua

Çırıl çıplak dururum
Arınmaktır maksadım
Ya ilahi
Değmesin gözlerime
O melul gözleri
Tarumar eyleme
Şubatta açmış gibi
Haziran güllerini

Alim Eken

Duyarmısın

Yetseydi avazım telafuzuna isminin
Bilali seslerle
Çağırarak isterdim
Gönül haneme seni.
Geçseydi bu taş duvarları
Çelik rayları
Deli gibi kabarmış
Bu dev dalgaları.
Duyarmısın?
Bilali seslerle
Okşamak istesem kulaklarını.

Alim Eken

Dünya Yinede Güzeldir

Bir dostum hasta düşer.
Günler sonra duyarım.
Saplanır kalır beynime acısı
Kezzap damlamış gibi
Yanıp kavrulur yüreğim
Ah dünya
Kahrolası dünya
Eğer
"Her şeye rağmen dünya yine de güzeldir" demeseydi
Sana;
Sonuna kadar kavga
Sonuna kadar ölüm derdim.

Alim Eken

Düşman Bana Bu Şehir

Yokluğun her yerde,
Yokluğun içimde, dışımda
Yokluğun deli duman başımda
Yokluğun devriye gezmekte
Bu şehrin caddelerinde, sokaklarında,
Kokun yok gamlı kasvetli rüzgârında.
Tebessümün göğünde,
Sıcaklığın yok güneşinde.
Binlerce ömre bedel gamzelerin yok bulutlarında.
Bu şehir yabancı bana,
Düşman bana bu şehir.
Dağlanır yüreğim.
Harlanan hasretinle tutuşur ruhum.
Yakar bu şehir,
Zehir zıkkım bir sigarayı yakar gibi
İçin için tutuşturur sensizliğini içimde
Yüreğim sökölür binbir sancıyla
Kıvrıla kıvrıla çıkar ruhum acıyla.
Yokluğun hasret,
Yokluğun tarifsiz özlemdir yarına.

07/03/2008 - İZMİR

Alim Eken

Eskici

Bağırıyor,
Sokakta çiğ sesiyle
Kirli ve kaba sakalıyla
Bir eskici bağırıyor.
- Eskici
- Eskiler alınır.
- Eskici
Bağırıyor sokakta bir adam
Sağ ayağını
Hafif hafif sürüyor adam.
Bölüyor,
Parçalıyor
Yorgun yüreğini bu adam.
- Leğenlerim var.
- Mandallarım, bohçalarım var.
- Eskilere yenilerim var.
Versem eski hayatları,
Kaç leğendir anılarım.
Yaşanmamış sevdaları kaç bohçayla yamalarım.
Ne varsa eskilerden,
Kırık dökük sızılardan.
Manasız yitirilmiş zamanlardan
Bulmuşken efsununu yaşamın.
Kaç bakraçla takaslarım.
Sevdan ince marazdır ciğerimde.
Çok eskiciler gelip geçti sokağımdan
Vardı varmasına elim de,
Kırlı bir gömleği sıyırmaya maziyi.
Üstümden sıyırmaya maziyi.
Ne naylon leğendir ederi.
Ne de iki metrelik çamaşır ipi.
Eskiciler bile almazmış.
Meğer eskimiş hayatları.

19/11/2007-İzmir

Alim Eken

Eşkiya Sevdalar

Alıp götürür seni bir akşamüstü
Bir beyaz taksi,
Bakakalırım ardın sıra
Donar yüreciğim.
Buz keser kanımda Sibirya.
Hınca hınç dolar özlemin içime.
Oysa daha birinci saniyesindeyim ayrılığın.
Bilirsin, sevmem vedaları
Namluya sürülmüş kurşundur hoşçakal.
Sıkar gidersin kafama.
Karanfil damlar şakağımdan
Geceler uyuz çakal ulumasıdır
Uykusuz ve üryandır gözlerim.
Üşüşür kurtlar cesedime
Yağmalanır, talan edilir etim kemiğim
Yedi çeper, yedi sur ardında
Taşınmadım sanki
Dokuz ay on gün anamın karnında.
Ve hiç olmadım sanki.
Doğmadan ölünür mü?
Bilirim de kondurmam kendime
Özleminin ağırlığında ağlayışlarımı
Vuslatın kaç dikenli telle sarılı olduğunu
Bilirim de konduramam kendime
Senin ne zor bir kadın olduğunu
Bilmezdim ilk sevmelerimin firari olacağını
Olsun varsın, eşkiyaca da olsa seni sevmeler.
Sevmelerinin tadı, hayatın tadıymış
İstesem belki dokunurdum
Göğe, yıldızlara.
Ve hatta hala oluşmakta olan dünyalara,
Alıp götürmüşlerken seni
Koparıp yem etmişlerken köpeklere ciğerimi
Dokunsam yıkılacak,
Yıkılacak, sütünsuz, kemersiz bu kubbe başıma.
Of, of
Bilmezdim hasretin bu kadar ağır olduğunu.
Sensiz bir hayatın eziyet olduğunu bilmezdim
Keşke bırakıp ardımda naçar bedenimi
Gül yanağına konabilseydim
Eşkiya sevdamla bir gamze gibi,

23-24 Aralık 2007 - İzmir

Alim Eken

Ey Azizim

Yanağımda patlayan bir volkan gibi
Patladı busen azizim,
Şanma ki yanmadı tenim.
Üç yüz bin voltluk bir şimşek,
Etna'dan kopup gelen bir lav sandım.
Dar ağaçlarına bedeldir bir busen.
Ey azizim,
Sende kavruldum,
Sana yandım kor gibi.
Uyumuşken,
Hiç başımı koymadığım dizinde
Bilsen, ne korktum bitmesinden rüyanın.
Geçmiş alemlerden toplayıp getirdim düşlerimizi.
Çivit mavisi gök,
Kehribar yeşili dal dal kavak,
Koyu gölge bir mola yerinde
Hasretlerimizi toplayıp getirdim.
Payımıza düşmüşçesine,
Dünyanın bütün bencillikleri.
Yalnızca bizim için açsın çiçek,
Ötüşsün kuşlar.
Rüzgarın lirinde,
Adını koyamadığımız şarkımız çalsın.
Ey azizim,
Seninle makbuldür edilen biat.
Seninle demlidir içilen çay.
Firdevs yoludur.
Seninle çıkılan yol.
Ey azizim,
Bin can dilemiştin Tanrı'dan
Binini de sana vermek için.
Kabulünse, bir canım var.
O da feda senin için.

20/Ekim/2007-İzmir

Alim Eken

Eylöl

Kömür gözlerinde bir dönemin eylölünü yaşıyorum.

Ve

Sen

Hala Temmuzdasın

Alim Eken

Eylül Çiçekleri

Yok güzelim, yok
Bir bayram vakti değildi
Bir öğlen saati,
Bir akşam üstü,
Yada bir mehtap anı değildi.
Bitip tükenmez sesleriyle
Sabahın sessizliğini delerken horozlar,
Karanlıklardan sıyrılıp,
Güneşe soyunup dökülen bir andı.
Gözlerimde eylül çiçekleri gibi açışın.
Bir damla ter,
Bir sıcak el
Ve bir ağız dolusu kahkahaydın.
Göğsünün sol yanını göstererek
Bir yürek gibi bana gelişin.

Alim Eken

Finike'li Europa'ya Mektup

Heey,
Hey Finike'li Agenor'un kızı.
Güzeller güzeli Europa
Sana ithaftır, Apollon'dan Telmessos
Kıyıların, kanyonların, Saklıkent'inle
Maviyi sana vermiş,
Tanrı dağıtırken renkleri.
Bırak şimdi krallar yurdu tafralarını.
Silkelen.
Uyan beş bin yıllık uykundan, uyan
Sana geliyor yürek atışım,
Sende atıyor şah damarım.
Açılsın kıyıların,
Bal dökülsün çeşmelerinden.
Parlasın yıldızların, biraz daha ışıldasın.
Durulaşsın mavi gözlerin.
Tara yeşil saçların.
Yaprak yaprak dökülsün
Sipsi kokusu yayılsın sahillerine notalardan
Paşpatur'da layık bir sofraya kur ona
Değmeli mezeler onun damak tadına.
Çay içmeli Karagözler Tepesi'nde.
Ayaklarının altında kalmalı Telmessos.
Nar ekşisi Nerdek içmeli altın kadehte.
Saçlarına konacağım birazdan
O salkım salkım aşk ovasında
Leopar gibi haşın,
Kelebek gibi narin.
Ne İskender'e yar ederim
Ne Pers'lilere teslim ederim
Yüreğim attıkça sende seni.
Ey güzeller güzeli Europa
Sana yolluyorum sevdamı.
Ardından bir tas su dökemedim.
Bir veda busesi bile veremedim
Kaldırıp ellerimi,
İçimden bir güle güle diyemedim.
Sana yolluyorum sevdamı
Ayakları, yüreğime basmalı kumlar yerine.
Başının üstündeki bulut ben olmalıyım.
Siper olmak için güneşe.
Dokunduğu ağaç,
Tutunduğu dal ellerim olmalı.
Sen bilirsin,
Sana şehirler veren sevdanın kudretini.
Ne kentler verebilirim,
Ne yıldızlar indirebilirim.
Ben sadece misafirine
Yüreğimi ikram edebilirim.
Heey,
Hey Finike'li Agenor'un kızı.
Güzeller güzeli Europa

Çok eyleştirme sende sevdamı.
Bırak tezden dönsün yüreciğime.
Sabidir, öksüzdür,
Yürek boşsa, bir zindandır.
Etten, kemikten bu kafes.

13 Ekim 2007 - İZMİR

Alim Eken

Gammazcı Sensizliğim Teşhir Ediyor Beni Yalnızlığım

I

Anarşist çılgınlıklar, yasaklı sözcümler var dilimde
Övgüler, sövgüler yok kelimelerimin kambur sırtında
Bir devrimin manifestosu,
Bir bildirinin sadeliği kadar yalın ve gırtlıplıdır Telaffuzunda tükendiğim sözlerim.

II

Oysa...
Seni seviyorum. Seviyorum işte diye bağırabilsem,
Yedi iklim, yedi cihana duyurabilsem
Belki durur dünyanın başında dolanıp duran bu çirkef oyunlar.
Belki yarına çıkarım, daha büyük bir umutla,
Belki Yeni Dünya'yı keşfeden ilk göz gibi yeniden keşfederim seni.
Bunca kin, bunca nefret,
Türlü türlü halleriyle, bunca acı dolu zamansız ölümler, durur belki de.
Belki de yazgısı değişir bahtı karaların.
Bilmem, bilinmez.
Belki.

III

Düğümlemese harfler boğazımda
Takılıp kalmaşa imkânsızlıklarım yok yere ziyan aklıma.
Avaz avaz bağırabilsem seni
Bir muzaffer ordunun, onurlu neferi gibi, çılgın çılgına haykırabilsem ismini,
Paramparça olur bulvarların heybetli kocaman camları
Dağılır belki de yüzbin ton ağırlığıyla başımda duran kasvetli sisler.
Belki de yıkılır kemersiz mavi kubbe, kim kalır altında,
Bilmem,
Bilme...

IV

Sen...
Ey;
Ütopyamın kayıp ülkesinin saklı sultanı,
Binbir gece masallarının buğu gözlü ceylanı,
İçimdeki gel-git harelerinin yakamoz yüzlü çiçeği.
Bilme...
Kaç darağacına,
Kaç kahrolası ölümlere,
Kaç demir leblebi, çelik çekirdeğe bedeldir gözlerin.
Bilme.
Sorma...

V

Görme...
İçimdeki yerinin eksikliğini.
Her yüzüne bakışında, sana ulaşamamanın ezikliğini,
Bir bıçak yarası gibi kanayıp durur döşümdeki hasretini

Bin bir kırıkla, acılar içinde, ellinin yokluğunda boşa çıkan elimi görme.

VI

Gammazcı yanı, avaz avaz beni teşhir ediyor kalabalığında kaybolmuşken sensizliğinin

Bir cinayet işlemişim gibi,

Bir cana kıymışım gibi,

Metropolün garında patlayan bombanın pimini ben çekmişim gibi

Seni seviyorum diye,

Ağır veballi bir günahmış gibi

Sevdamı, boyunduruk gibi takarak boynuma,

Sokaklarda parmağıyla beni işaret ederek çırılçıplak teşhir ediyor yalnızlığım beni.

VII

Açıp okudum sana, bana dair bütün kitapları.

Kebirinden, cebirine kadar yasaklıyor seni bana yazıtlar.

Daha icat edilmemişken kalem,

Pişmiş toprağın karnına kazınmış, bana dair reddiyen.

Görüyorsun ya gülüm

Gammazcı sensizliğim teşhir ediyor beni yalnızlığıma.

Vuruyor sırtımdan beni

Devşirilmiş bunca hüznün dururken alnımın ortasında

Günün ışıklarının camı kırdığı gibi

Kırıyor töreler umutlarımı.

Varsın olsun be gülüm,

Kırılmış, dağılmışsam da senin ayaklarına dağılayım

Seni sevmek yoksa nüshalarında

Bütün kitapları yakmalı

Ve kırmalı bütün kalemleri.

Mayıs/2008 - İZMİR

Alim Eken

Geliyorum

İşte çıkıp geliyorum çok uzaklardan
İki elim iki böğrümde
Türkü söylüyorum.
Bir yaraya merhem çalar gibi,
Gülüyorum
Hasretlerimi toparlayıp
Sana geliyorum
Bir avuç cam bilye gibi
Dizlerine dağılıveriyorum
Kedinin yün yumağıyla oynarcasına
Yürek sızım la oynuyorum
İşte çıkıp geliyorum çok uzaklardan
Yüküm dünyadan daha ağır
Geçmişte bir yerin
Bir zamanın
Ve bir günahın
Tonlarca ağrısını taşıyorum
İşte çıkıp geliyorum çok uzaklardan
Bir ırmak gibi değil
Köpüre köpüre akan
Yolu yatağı belirsiz bir sel
Yüreği ağzında bir serçe gibi geliyorum.
İki gözüm
Alın yazım
Yüreğimin orta yerinde bir yer,
Kabarmış alevler içinde yanmakta
Yangınlı bu canın kıvrak alevleri
Geçmiş alemlerden düşler toplamakta.
İşte çıkıp geliyorum çok uzaklardan
Ah
Birde sen orada olsan.

Alim Eken

Gizli Silah

Bir Kızılderili'nin
Toprağa gömdüğü
Savaş baltasını çıkarırcasına
Göğsümün
En kuytu zulasında
Müebbetle zincirli
Yüreğimi çıkarıyorum orta yere.
Yüreğim ki;
Bir yanı sevgi, umut, yarınlarla nakışlı
Bir yanı kinci, kavgacı, savaşçı
Yüreğimdir
Çiçeğim, sunağım, hediyem.
Yüreğimdir
Hançerim, baltam, mavzerim

Alim Eken

Gölge

Çalıyor gecenin karanlığında
Polis sirenleri çalıyor
Acı acı çalıyor sirenler
Sokaklar karanlık
Bir gölge koşuyor
Pürdikkat, telaşlı
Adımları ceylan ürkekliğinde
Kalbi serçeden farksız
Koşuyor bir gölge
Deli taylar gibi koşuyor
Yalınayak bir gölge koşuyor
Sokak lambaları sönüyor birden
Yıkılır gibi eğrelti evler
Üstüne üstüne gölgenin
Dönmüş sırtını ışıklar
Dolunay da yok
Yıldızların ferisi sönmüş
Utancından kızarmış bulutlar
Sürünür gibi
Yılan gibi
Duruyor bir kapıda gölge
Sıkıyor avuçlarında karanlığı
Sıkıyor gölge
Çalıyor bir kapıyı
Tık Tık Tık.
Çalıyor gölge
Tık Tık
Kapı kör
Kapı sağır
Dinliyor gölge
Dinliyor geceyi
Dinliyor kapıyı
Kapı ağır
Bağır bağır
Kapı sağır
Yalıyor birden geceyi
Yalıyor mavzerlerin alevi
Şimşek gibi bölüyor geceyi
Uç Beş derken
Artıyor gecenin sakinleri
Fırılıyor gölge
Fırılıyor ok gibi
Ama hedefi yok gibi
Gece amansız
Gece dermansız
Fırılıyor gölge apansız
Vay ulan imansız
Vay.
Ay.
Düşüyor gölge.
Düşüyor bir çınar gibi
Bir dağ gibi

Düşüyor gölge.
Düşüyor.

Alim Eken

Gözlerin

Vurulmuşsam,
Ve
Kan içerisinde
Yatıyorsam upuzun.
Sanmasınlar
Hain pusulardan geçtiğimi.
Haçerdir gözlerinin feri
Kalbimden girer içeri

Alim Eken

Gölüm'e

Sen hiç yalnızlığı bilirmisin Gölüm.
Oturup kendi karanlığında düşünmeyi.
Sen hiç sonsuzluğu bilirmisin Gölüm.
Oraya bakıp,
Her şeyi umut edinmeyi.
Sen hiç sevdayı bilirmisin Gölüm.
Bakınca yüzüne,
Bir çocuk gibi sevinmeyi.
Sen hiç hasreti bilirmisin Gölüm.
Araya dağlar, yollar girince
Ölüp ölüp dirilmeyi.
Seh hiç beni bilirmisin Gölüm.
Düşüncelerimi,
Umutlarımı,
Sevinçlerimi,
Sevmelerimi.
Ve hasretine dair ölüp ölüp dirilmelerimi.
Sen hiç beni bilirmisin Gölüm.
Sana dair taparcasına sevmelerimi.

20/11/2007 Şehr-i Gölüm

Alim Eken

Güne Gölge İhsandır Benim İçin

Diyorsun ki, Git.
Bırakıp beni ardın sıra
Önemse işini,
Dünyayı önemse.
Diyorsun ki, Git.
Bırakıp beni ardın sıra.
Yemegini ye,
Doyur karnını.
Tutmuşken ellerinden,
Kavrulmuşken sıcaklığında teninin,
Nasıl bırakabilirim ki,
Bunca yılın ağırlığından sıyrılmışken ellerini.
Bırakıp da tutamama korkusu varken yürekte,
Nasıl bırakabilirim ki ellerini.
Ruhum çırpınmakta ayaklarının altında.
Tek tek harcamaya razıyken
Yedi milyar canımı.
Sen bana iş,
Sen bana aş,
Sen bana yedi milyarlık dünyadan dem vurmaktasın.
Ya bulamasam,
Bırakıp ardıma,
Sırtımı döndüğümde özlemlerimi.
Ya tutamazsam,
Kaybolmamak için tuttuğum ellerini.
Kayıp düşen bir çakıl taşı gibi
Kayıversem ellerinden,
Düşsem kalabalığına geçmiş alemlerin.
Şuya hasret balık gibi
Özleminin damlasında çırpınmaktayken ben.
Sen bana iş,
Sen bana aş,
Sen bana yedi milyarlık dünyadan dem vurmaktasın.
Şebatkar bir duvar ustasıyım ben.
İncedir işim,
İncidir düşüm.
Yüreğimin çeperlerine
Seni örmektir işim.
Diyojen'e inat
Sen girmişsen yüreciğime
Güne gölge ihsandır benim için.

28/10/2007 - İzmir

Alim Eken

Haberin Olsun

Haberin olsun.
Artık içtiğim her sigarada sen yoksun.
Yudumladığım her nefeste sen yoksun.
Koyup başımı yastığa.
Sabahlara dek kurduğum hayallerde,
Bilinçli bilinçsiz güldüğüm yüzlerde,
Ve en sıcak merhaba tadıyla
Tokalaştığım ellerde sen yoksun.
Gökkuşağı değilsin,
Kanatları ıslak bir serçe,
Sırılsıklam bir şeylere aşıkken ben
Damarımda delice kabaran heyecan değilsin.
Artık sigaralarımın üstüne ismini yazmıyorum.
Seni içmiyorum.
Ciğerlerimin en kuytu köşelerine dahi seni davet etmiyorum.
Haberin olsun.
Duvarlarımda sana artık yer yok.
Masama sandalyeme ismini kazımiyorum.
İncinir korkusuyla Çizdiğim resimlerin,
Yazdığım isimlerini,
Atıp ağızıma yutmuyorum.
Tutup bir serseri rüzgarla
Senli düşüncelerimi
Kuduz bir kranlığa itiyorum.
Ve bir kapı kapatıyorum,
Bir pencere,
Bir perde.
Sonra,
Dipten siliyorum göz izlerini gözlerimden.
Bir vakit çalıyor ansızın karanlığın saatinde.
Lal kesilir bütün rüzgarlar.
Kör olur insanlar.
Uçmayı unutuverir kuğulardan
Kırlangıçlara kadar en güzel kuşlar.
Ve şiirlerim artık seninle bilenmez olur.
Aramıza serpilen karanlık tohumları
Koparıp atmak için.
Haberin olsun.
İçtiğim her sigarda sen yoksun
Vurulunca kântılarımdan.
Sığınıp, sarıldığım boyunlar arasında sen yoksun.

Alim Eken

Hallaç Değilim

Gri bozkırın
Bin bir çiçek rengini
İlmek İlmek dokur gibi halıya
Kirkitle döver gibi atkılarım
Dokuyorum özgülerime gözlerini
Halkardan yazdım ismini
Asi sevdalarım
Sonra
Gök kubbemin mavi duvarlarına asıyorum
Mütebbessim yüzünü.
Hallac-ı Mansur değil adım
Ayıramam tozunu, tohumunu pamuğun.
Ama
Sadece
Sana
"Seni Seviyorum"
Diyebilirm.

Alim Eken

Hasretim

Gözlerim aydır
Sıyrılır gecenin bulutlarından
Yüreğim,
Çiçeklenmiş bir zerdali gibi
Boyun büker kalır.
Söylenen her söz
Bilenmiş satırdır
Boynuma dayanır.
İki kuş.
Ah,
Kanadı kınalı iki kuş
Çırpınır durur göğüs kafesimde
Biri özlemidir memleketimin
Biri ağrısıdır hasretim.

Alim Eken

Hasretin İçinde Umut Vardır

Bıaktım bütün hznlerimi
Bir zerre de olsa azaldı hasretlerim
Aydım, uyandım.
Dostuma, dşmanıma günaydın.
Bulut var ya.
Elbet yağmur düşer diyerek.
Duygularımı alev alev harladım.
Yanıp tutuşurken bir çiçeğin yapraklarında
Dalga olup kumsalları dvdm.
Selam aldım, selamladım
Mektup aldım
Kara kalem ak kağıt.
Dostumun yürek atışını
şah damarımda duydum.
Ve bıaktım bütün hznlerimi
Kendimi yeniden yazdım.

Alim Eken

Haydi Aç Gözlerini

Haydi aç gözlerini
Uykunun ağırlığından sıyrıl
Güneş göğü yırttı
Yüregim denizler kadar kabardı.

Haydi aç gözlerini,
Bulutlar gülümsüyor yere
Yağmur yağdı yağacak.
İçimdeki Afrika suya doycak.

Haydi aç gözlerini
Yürekler çiçek açıyor
Dostluklar yenilendi
İçimdeki Filistin kardeşliğe bilendi.

Alim Eken

Herkes İini Adalet

Ölüm senden korkmuyorum
İstersen,
Keskin sesleriyle horozların,
Karanlığı deldiğı bir şafak vakti gel.
İstersen,
Zil zurna sarhoşken sevdalara,
Ölüm senden korkmuyorum
Çünkü sen herkes için adaletsin.

Alim Eken

Herşey Bilmece Olmaktan Çaksın

Değme gözlerime
Kuş tüyü parmaklarınla.
Dolanma kulaklarıma,
En dolambaçlı girdabı çizen sesinle
Yaratılmak başlı başına bir mazeret.
Dokunmak iplik iplik, renk renk.
Sen boyama iplerim.
Çizme ilkbahar gençliği desenlerimi
Şaksılarımı, bahçelerimi elleme.
Verebildikçe boy versin çam ormanlarım.
Bulutları delsin kınalı kavaklarım.
Oturup altında
Şaz tıngırdatıp, kaval çalayım.
Üstünde dolu dizgin,
Gemsiz anılar türkü söylesin.
Gözlerime ellerinden bulaşan koku silinsin.
Sonra yarı özgür bir el,
Can pazarında en delikanlı yılları
Ve düşünce törpüsü sualleri gemlesin.
Bir peri masalından
Kaçıp gelsin peri kızlar.
Bir şeylere inat onlar okşasın saçlarım.
Yangın öfkeli gözlerimde bir kış boyu ısınsın.
Yıldız gözlü, ay yüzlü kızlar.
Onlar en incesinden güzelliği anlatsın.
Bense gerçekleri aktarayım.
Ve bir alacalı bulut,
Yüreğimdeki sisi dağıtsın.
Sonra her şey bir bilmece olmaktan çıksın.

Alim Eken

Hoşgeldin

Hoş geldin bebeğim.
Hoş geldin Rüveda Merve'm
Hoş geldin evimize, avlumuza,
Küçücük dünyamıza hoş geldin
Haziranını beşinde
Tomurcuk verdin sofamıza.
Ne iyi ettin de geldin.
Virane olmakta iken
Gönül bağımıza.
Hoş geldin
Yumuk yumuk ellerinle
Ne kocaman açtın kapımızı
Unutmuşken
Sarı sıcak uykusuz geceleri.
Hoş geldin
Çirkefliğine,
İğrençliğine,
Puşluğuna rağmen dünyanın.
Hoş geldin bebişim,
Hoş geldin.
Belki tarumar edemem
Senin için bile düzeni.
Belki konduramam saçlarına
Ak pak yıldızları.
Belki getiremem yedi düvelden,
Yedi verenleri.
Belki gösteremem
Uçan halımla Kaf Dağı'nın ardını.
Ama sevebilirim seni.
Sevebilirim dev yüreğimle.
Kocaman kocaman sevebilirim seni.
Hoş geldin bebeğim.
Hoş geldin Rüveda Merve'm
Hoş geldin.

Alim Eken

Hüküm

283. maddesinde
Sana esaretmini emri
Hamurabi'nin
Taş lahit nizamnamesinin

Alim Eken

Hükümsüz Düşünceler

O kimdi,
Neydi acaba.
Durmaksızın kamçılıyarak düşüncelerimi
Bu soruyu sordum kendime defalarca.
Beni tereddütsüz bir cevaptan alıkoyan.
O gölge,
O koku,
O ses neydi?
Bu derin düşünceler içimi kemirir.
Beynimde bin kunduz dans eder.
Ta eski bir güne takılır kalırım.
Paslı kulağımda hantal bir müzik.
Düşüncelerim delidolu yel değil.
Yelken değil.
Aynalarda bir tanıdık göz izi.
Ne çare teraziler eskisi gibi hassas değil.
Vicdanlar,
Namuslar,
Ham elmanın yarısı.
İnsanlık penceresinde
Rötarlı, paramparça bir düşünce
Tat kalmamıştır o eski sevdalardan
Her şey bir yana.
Beynimdeki kurt dünyadan ağır.
Kapımın eşğinde dudaktan bir yol.
Mavisi, beyazı, yeşiliyle kusursuz.
Oltu taşı imamesiz tespihten farksız.
Ve düşüncelerim,
Tabiyetsiz bir yüz gibi hükümsüz.
Takılıp kalmak olmuyor
Bir zamana,
Bir fotoğrafa,
Bir kavgaya.
Ve hükümsüz düşüncelerle,
Kör hançer gibi saplanmak olmuyor.
Çocuksu bir yüreğe isteksizce.
Tekrarlamak ard arda sualleri.
Çıkamaz bir sokağa girmiş gibi bilinçsizce.

Alim Eken

Hüznün Felaketim Olur

Saçların çayır çayır yakmakta geceyi
Patlayan kozalaklar gibi düşmekte bir bir yıldızlar
Kaldır başını dağılsın bulutlar.
Yoksa hüznün felaketim olur.

Asit yüklü yağmurlar delip geçmekte tenimi
Bir cam bilye olur, kırılır güneşim.
Kaldır başını dağılsın kederin.
Yoksa hüznün felaketim olur

19/10/2007-İzmir

Alim Eken

Isıt Yüreğini

Sen gönlünü sıcak tut.
Kar boranlar, fırtınalar içinden
Çıkar gelirim.
Bir bıçak gibi
Yara yara karnının zemherinin.
Isıt yüreciğini,
Porselen demlikte çay gibi.
Yalnızlığının ayazında,
Üşümüştür,
Buz kesmiştir,
Belki de ellerim ayaklarım.
Donmuştur,
Kaskatıdır, belki de yüreceğim.
Sen gönlünü sıcak tut.
Kaç milyonuncu kezdir bu volta atışlarım.
Bu beşe sekiz salonda.
Bulutlara çivilenmiş gözlerimle
Dörde dört demirle,
Yirmi beşe bölünmüş pencereden
Her zerresine dokundum,
Masmavi gökyüzünün.
Sen gönlünü sıcak tut.
Tut ki;
Bir Mecusi'nin Ateşgede'sindeki kıvrak alevler gibi
Sönmeye dursun sıcaklığın içimde.
Tut ki;
Dönüşmesin sevdamız,
Manasız alışkanlıklarımıza.

06/05/2008 – İzmir

Alim Eken

İkiz Ruh

İki dünya yarattı Tanrı
Kurdu, kuşu, böceği
Hatta yaprağı ve çiçeği
İki türden yarattı Tanrı tüm hayatı.
Taşı, toprağı, yıldızları
Erkeğiyle kadınıyla insanları
Yaprakta çiğ tanesini,
Polende ruhun zerreciğini,
Ağacı, hışmıyla karı, yağmuru.
Yüreksiz duran sırma saçlı başağı,
Ayakta ölen çınarı, kavağı,
Günü, ayı, zamanı,
İki cinsten yarattı Tanrı tüm hayatı.
Maddeyi, anti maddeyi,
Gidip sayın DNA'yı, RNA'yı
Sıcağı, soğuğu,
Sevabı, günahı,
Savaşı ve barışı,
Geceyi, aydınlığı
Şükûtu, kalabalığı
Ölümü ve yaşamı,
Her şeyi bir şeye eş kıldı Tanrı.
Beni sana, seni bana yarattı.
Ruh olsan, dışında beden,
Et olsan içinde tin olurum.
Sen bensen, ben sen olurum.
Sen sensen, yok olurum.

18 Şubat 2008 – İzmir

Alim Eken

İnadına

Bir doğum günü gecesinde,
Zemherinin soğuktur sensizlik.
Donduran ayazı, jilet gibi doğrarken yüzümü, gözümü
Olympos'un kızıl lavları kavrulur oysa yüreğimde.

Altı yapraklı bir zambak düşün.
Sevdalar ırmağında düşlerde yıkanır,
Hareler içinde duru göle yansır sarı saçları.
Kıyıversen,
Alıversen eline,
Dersen çiçeği yerineden
Kavrulur alnında güneşin.
Taşmaz suyu damarları, kesilmiş bilek olur tacı, çanağı.
Birden!
Kanıyım,
Solarım,
Elinde, avucunda özleminin tuzunda donarım.

En delikanlı çağıdır,
Özlem ateşinin kıvrak alevlerinde
Renkten renge bürünen, ha durdu, ha duracak,
Durunca bin atom şiddetinde patlayacak,
Asi atışlı yüreğimin,

Gel değme yumuşak karnına kelimelerin.
Yasakla bal damlası o dilinden,
Ayrılıkların "Of, aman of" türküsünü.

De ki;
İnadına; bunca heder olmuş, talan edilmiş ömrün,
Kurulmuş zembereğin tik-taklarına takılan sivrulmuşluğun.
De ki;
İnadına; akıp giden, dipsiz kuyularda yitirdiğim,
Bat pazarında bir delikli akçeye haraç mezat harcanmış zamanın
İnadına,

İnadın da inadına,
Seviyorum işte seni.

05 Haziran 2008 - İzmir

Alim Eken

İnatçı Sevda

Ne Dicle'yim ne Hazar'ım
Ne de azgın Fırat
Ben Asi'yim
Asi kaldım bunca yıla inat

Kah eksenim, kah yörünge
Sen Yerküre, ben dönence
Pervanem gündüz gece
Ay'a, Gün'e, Arz'a inat

Hem akrebim hem yelkovan
Kovalayıp durur beni zaman
Değirmende öğüttüğüm ömür benim
Yıla, aya, güne inat

Ne zindanız, ne ejderha
Ben Kaf Dağı, Sen ütopya
Yazılmadı bu masal daha
Andersen'e, Ezop'a inat

Zaman aksa keşke düne,
Yirmi değil elli sene
Beklerdim ben seni yine
Sana, bana, ele inat

Kaybolmuşum, biliyorum
Gözlerinin tılsımında
Semahlarda döne döne bulsam seni
Pir Sultan'a Şems'e inat

Alim Eken

İşliyorsun İçime

Az daha, sana vedanın arefesindeyim
Gözün aydın ey gönül
Yarın bayramındır.
Kafiyesinin noktasındaydım.
Artık hasretler ikliminde mevsim
Güllük gülistanlık bahardır.
Ne kahve dökülür kara fincana
Ne yatacak zindanımız vardır.
Kıraç değil artık sevdamız.
Koyamasak da ismini
Kimliksiz ve tabiiyetsiz bir yüz gibi,
Hükümsüz değil artık aşkımız.
Az daha sana vedanın arifesindeydim
Daha, elvedanın birinci saniyesindeydim.
Deniz yüzlü, eylül ömürlü sevinçler
Kocaman bir mih çakar gibi
Seni çıkıyor içime.
Tik tak, tik tak.
İşliyor içimdeki saat
Sen işliyorsun.
Saniye saniye seni işliyor içime.

20/10/2007-İzmir

Alim Eken

Kader Mi?

Yüreğimde çırpınırken okyanuslar,
Küçücük ırmaklarda boğulur ruhum.
Ya yürek benim değil,
Ya ruh başkasının

Gözlerimde çakarken şimşek gibi ferin,
Karanlık dehlizlerde tükenir sözlerim.
Ya göz benim değil,
Ya söz başkasının.

Vuslat için verirken ben cengimi,
Levh-i Mahfuz'a takılır harbim.
Ya sen benim değil,
Ya ben başkasının.

16/11/2007-İzmir

Alim Eken

Kadınımsın

Ürkütünce hayat, zırhım, kalkanımsın.
Kopunca yüreğimde fırtınalar, limanımsın
Hüznüm, kederim, derdimsin.
Neşen, sevincim, kadınımsın

Bir ilkyaz günü kanadıma dolan rüzgârım,
Ayakta dimdik duran onurum, kavgamsın.
Devrimlerim, yoldaşım, ütopyaımsın.
Tutsaklığım, esaretim, kadınımsın.

Hastalığımda tabibim, şifamsın.
Umutsuz fırtınalarda, kardelenim,
Yedi iklim baharım, gülümsün.
Masalım, sevdam, kadınımsın

Bereketli ovam, başağım, bahçemsin.
Çorbamda sarı sıcak limonum,
Çayımda gizemli karanfilin tadısın
Şaadete acıkmış özlemim, kadınımsın.

Memleketim, hasretim, umudumsun
Başımı koyduğum ak tenli yastığım,
Barış kokulu sıcak yuvamsın
Hıncım, öfkem, kadınımsın

31.12.2007-İzmir

Alim Eken

Kale

Poyrazdan, hançer gibi işliyor içime.
Yaşamak adına bir sevda.
Yalanım yok.
Yıkar gibi umutlarımı gecenin sessiz nidaları.
Dur, konuşma. Sus.
Sadece sus.
Avaz avaza sessizliğin parçasısın yüreciğimi
Bakma, öyle kale gibi durduğuma.
Milyon atlı gelip çatsa,
Dayansa eşiğime, kapıma,
Yıkılmam elbet.
Payidar kalırım son umudum gibi dip diri.
Ah, ah.
Bu hançer yalımı sözler olmaza.
Ne surlarımdan süvariler geçebilir,
Ne topçular dövebilir burçlarımı
Gedik açılmaz duvarlarımın bağrında
Ama gel gör ki, yokluğun ağır.
Yokluğun asır olur duvarımda
Eskitir, gama, kedere boyar beni.
Nice kavgalarında yaşamın,
Ağırlığınca ağırlaşan taş duvarlarımı.
Pul pul döktürür sensizliğin
Esaretim sana.
Düşkünlüğüm, teslimiyetim sana.
Bu köhne,
Bu taş,
Bu ağır,
Bu sağır duvar.
Sultaniysan yaşamın.
Zindanıyla, dehliziyle, bu kara bayraklı, gam şafaklı
Yedi ejderha gibi duran
Bu çıyansı, bu köhne kalenin sultaniysan
Bir tebessümünle, aydınlanır dehlizlerim.
Güne kesilir zindanlarım.
Burçlarımda, adam buyunca uzar,
Al yanaklı, utangaç güllerim.
Tebessümün dalgalanan bayrak olur
Özgürlüğümün mavi beyaz semasında.
Gök içime,
Yer dışıma bürünür.
Varlığınla, en güzel saray olur
Yosuna kesmiş, gri yüzlü taşlarım.

İzmir – 1-9 Ağustos 2008

Alim Eken

Kalyon

Tarihin tozlu sayfalarını
Yırta yırtta çıkıp geldim.
Yolum üç adım ötesi bilinmez.
Selen direğimde
Teslimiyeti bayrağın
Sanma ki alt güvertemde
Çürümüştür toplarım
Hala ilk gün ki gibi durur
Çinlinin sihirli tozu fıçılarımda.
Nice cenkler gördüm
Nice kaptan-ı deryalar
Barbaros'tan da eskidir gabyam.
Güreşe durdum.
Koca Yusuf gibi
Dev dalgalarla.
Ben kanıtladım
Yuvarlaklığını dünyanın.
Umutlar götürdüm
Umutlar getirdim yeni dünyalara.
En öndeydim Preveze'de
Galata sırtlarından inerken Haliç'e
O gıcırtılı nağralar benimdi.
Okyanusa saplanan ucunda durdum Afrika'nın
Umutlandım, Umut verdim.
İlk ben keşfettin
Manitu'nun yurdunu
Pigme'lerdi beni sancaktan mızraklayanlar
Akmadı kanım.
O melun girdabında dönerken Tufan'ın
Koyunları, develeri ve filleri
Taşıyan bendim.
Bir vahiyle indim denize
Mimarım Nuh'tur benim.
İlk kazma vurulunken Süveyş'e
Benimle açıldı denize
Kara kıtanın kara insanları
Buda'nın yurdunu,
Kızıldeniz'i
Ve hatta
Hint Okyanusu'nu bendim pervasızca voltalayan.
İlk ben götürdüm.
İstemeye istemeye
Yeni dünyalara Robson'ları.
İki sıra yandan
Kürekli dir gövdem
Bileğim demir
Yüreğim tunçtur benim.
Nebulus'tur adım kimine
Kimine Fatih
Kimine Queen Mary
İlk seferimdi
Buzdan hançerler parçalarken göğsümü

20.000 fersahtadır bir mezarım.
Karinim Titanic'tir benim
Avdım, avladım, avlandım
Balina kanına bulandım.
Mobidcık avından hatıra
5 Fenik çakılı duru
Hala ilk günkü gibi güvertemde
Benim gözlerimle çizdi
Cristof çehresini dünyanın.
Çok eskidir yaşım.
Nil'deki Musa'yı ben götürdüm Asya'ya
Torlania'daki Kabartma benimdir.
Şocrates'e ben ilham verdim
Üretirken fikirlerini işlemesine dair yaşamın.
Floklarımda izi durmakta elinin.
Altın saçlı Truva'lı Helen'in
Arşimet'e ben öğrettim
Kaldırma kudretini suyun.
Kana bulandı karyam Endülüs'te
Akdeniz uçkarışlık göldür benim için
Eşin en eski mezarı
O taş lahitte beni bulacksınız.

Alim Eken

Kara Gözlüm

Ey yaz mevsiminin sıcaklığı
Yakmayın yüreğimi, yakamazsınız.
Çünkü bir alev parçası gibi saplandı
Onun sıcak, kor gözleri bir yerlerime
Beni benden eden
Hesapsız, zamansız akışımdır.

Elet be kara gözlüm.
Alevler yuttu, yutacak gibi
Zaman hasrete doyurmamaya niyetli.
Kır ne olur bu karanlık zincirleri
Sonra bırak dizginleri gevşesin.
Bırak yüreklerimiz birlikte yol tepsin.

Alim Eken

Kesmez Hançer

Tarumar eyledin
Bahar-ı ömrümü
G l-  al iken
Derilmemiş bağlarda
Hazanda aıldım.
Kırıldı dalım yaprağım.
Kesmez hançer iken
Sedefli kınında.
Zülfikar eyledin bir gönül elinde
Elendim elek elek
G z yellerinde sivruldum.
Bir gönül tezgahında
Gördes misali ilmik ilmik dokundum.

Alim Eken

Kırılma Noktası

Pembe incili kaftandır
Çayır çimen altımızda
Ne çelebi olduk
Ne de adımız Muhsin
Üstümüzde
İğne batmaz
Makas kesmez
Mavi atlastır gökyüzü
İnci mercan taç dır
Başımızda yıldızlar
Ne Ece'ler.
Ne Han'lar
Ulaşır bu ab-ı revana
Yapaysız,
Umarsız,
Üryan bir mekândayız
Ne, zaman bulabilir bizi
Ne de kaybedecek bir vaktimiz var.
Yaşamaksa
Bu andır
Bu lahzadır.
Tuz buz
Heder ömürler gibi
Kırılma noktasındayız yaşamın.
Gürül gürül bir kampa ateşi önümüzde
Odunun, nara aşkıdır.
Kesik dal uçlarından fokurdayan su.
Yandıkça
Berraklaşır,
Köpürür.
Özüne döner odun.
Suya karışır
Toprakla halvet olur odun
Ateşin, kıvrak kızıl saçları
Ritmik bir dansöz edasıyla
Narin narin sallanır.
"Tıp" deyip susmuş geceye inat
Egzotik notalar örer
Hantal kulağımıza kadife sesiyle
Yüzümüzü okşuyor
Gecenin buğulu teni.
Tandır sefalarından kalma
Masalları fısıldıyor ardımızda orman
Kırılma noktasındayız yaşamın.
Gürül gürül bir ömür bekler bizi dışarıda
Ya biz tutsağı olacağız hissiyatımızın
Ya da kırıp zincirini tüm tabuların
Odunun nara aşkı gibi
Birbirimizde kavrulacağız.

Eylül/2007-İzmir

Alim Eken

Mavi

MAVİ

Hiroşima, Nagazaki gibi bir yerdir
Ansızın patlar yüreğim.
Yıkılır bir şehir,
Göçer
Evler,
Apartmanlar,
Binalar.
Eriyip kalır bedenim
Cüssem paramparça
Milyonlarca yürek gibi
Milyarlara bölünür
Bir bulut kervanı geçer yanı başımdan
Fitilimi ateşleyen yangın
Çok uzaklarda atan bir yürek,
Mavi bir göz gibi
Bakıp kalır bana,

Alim Eken

Merhaba

Merhaba.
Dağın yamacına vuran aydınlık
Eli, gözü, yüzü kan kesmiş
Ve
Doğurdu doğuracak gibi
İntikama gebe sevda
Merhaba.
Merhaba.
Gırtlığıma dizilmiş
Zeytin daneleri gibi
Sert ve hüzünlü ayrılık.
Merhaba.
Merhabaya susamış
Ceylan gözlü,
Süt kokulu yavrucak.
Bir defa
Bin defa daha merhaba
Hastalıkları, açlıkları
İşkenceleri, infazlarıyla
Yaşanılacak, ölünce dünya
Merhaba
Ve
Uğruna ölünce özgürlük
Merhaba.

Alim Eken

Merhaba Desen de Yeter

Hasretin içimde mum alevi gibidir.
Titreye titreye sönmek ister.
Memeye acıkmış çocuk gibi
Hıçkıra hıçkıra
Bir yerlerden bir an çıkıver.
Sarılmayıp boynuma
Merhaba desen de yeter.

Alim Eken

Mimar

Sevgi taşlarından örölü saraylar,
Harcı merhametle karılı burçlar tasarlamıştım oysaki.
Küçücük dalgalarda yıkılsın diye,
Kumdan kaleler çizmedim aydinger yapraklarına.
Başkasının dünyası,
Güneşin kaç çekim kuvvetindedir, bilmem.
Sana yer çekimlidir benim dünyam.
Kendim çizdim,
Ağacını, yaprağını, hatta denizlerini bile dünyamın.
Yeşil bir gök, Turuncu bulutlar,
Ateş yanaklı güller,
Pembeyi sevmem, fazla masalcı.
Senin için,
Beyaz bir dünya tasarlamıştım oysaki.
Temellerini, filizleriyle çaktım güneşin,
Bu ev benim,
Bu sevda benim,
Ben tasarladım, oturup bir mimar gibi.
Duvar duvar yüreğimle perdahladım,
Turkuaz bir güneş çizmiştim oysaki
Daima ilkbahar olmalıydı mevsim.
Bütün ırmaklar sana akmalıydı,
Sen yürürken endamınla,
Çiçekler sana bakmalıydı.
Bütün bahçelerin peyzajına,
Tebessümünün çiçeklerini gizlemiştim oysaki.
Küçücük dalgalarda yıkılsın diye,
Kumdan kaleler çizmedim aydinger yapraklarına.
Temellerine koyduğum dimniti, ben ateşlerim ancak.
Başıma yıkılacaksa sırça saraylarım.
Sen yık,
Ben yıkayım.
Ama ne olur,
Bırakma,
Yıkmasın başkaları.

10/12/2007 - İzmir

Alim Eken

Müellif

Oh olsun, söyledim ya
Yoktur bundan gayrı tasam, kederim
Oh olsun.
Beni üzme mi?
Sen mi? Peh.
Müellifi benim bu senaryosunun
Dilersem çocuk olursun üç beş yaşında.
Elinde tahta saplı elma şekeri.
Dilersem ayazda donar ellerin
Morarır dudakların.
Bitirmem oyunu.
Severim oyunbozanı
Kaç kahkaha duydun gülüşümde
Duvarları çınlatan.
Tamım olmadı ki hiç benim.
O yüzden yarıma çıktı ismim.
Müellifi benim bu yazgının
Dilersem severim lama cime bakmadan
Kimseye eğilmeden kalkmadan.
Dilersem serim koltuğumda gelirim.
Cesedimi çiğneyip de geçerim
Kaç olmayan sevdıyla tavlandım.
Eritme kazanıdır demiri, tuncu yüreğim.
Nice kez elinden geçtim debbagin
Ne meşin oldum, ne sahtiyan.
Beni üzme mi?
Sen mi? Peh.
Avuntum rüzgârındır.
Geçerken sen uzağımdan.
Bilmeden dokunursun yüreğime
Tutarısın ellerimi
Kan revan içindeyim.
Tebessümle uyanırım şafakta
Yorgan döşek sırtlarım geceyi
Akşamdan kaparım gözümü
Tezden çıkmak için sabaha
Yokluğundandır yokluğum.
Yokluğum kendimdendir
Alabilirimsin bendeki hiçi
Ne bir eksik, ne bir fazlasını
Tas tamam içimdeki eksik seni
Söküp atabilirimsin bendeki seni.
Beni üzme mi?
Sen mi? Peh.

Eylül/2007-İzmir

Alim Eken

Müjdeci

Dağ deviren niceleri vardı.
Gönül yapan,
Zincir kıran niceleri.
Ve suyu yatağından,
Sonsuzluğa akıtanları vardı.
Yıllar geçti ömürlerden.
Yolları hep toprak karşıladı.
İnsanlık harmanında niceleri vardı ki
Kör orakla biçilip
Diz boyu çamura atılmışlardı.
Ve yine niceleri vardı ki
Olgun elmaların,
Sıcak gevreklerin tadındaydı.
Bu elmalar,
Dostluğun, sıcaklığı. mutluluğun
Ve ilkbaharın habercisiydi.
Bu müjdecilerden biri de sendin.
Benim kala kapıları kadar sağlam,
Ve yıpranmaz
Ve dost canlısı BABAM.

Alim Eken

Ne Çok Alışmışım Sana

Görmeden,
Bilmeden kimseler,
Kalbimde büyüttüm sevdamı.
Kocaman bir çınar gibi,
Dalların bedenimde sarmal sarmal,
Yüreğime can veren, bir damar gibi.
Pier Loti'de, orta şekerli bir kahve tadında
Tereddütsüz eğildim öptüm.
Onca uzağımdayken gül yanağın.
Haliç'in bütün yüzeyinde gözlerin.
Ne çok alışmışım sana.
Bilsen.
Ne çok.
Özleminin damlası bile,
Ağır geliyor artık bana.
Bırakabilirim bütün tiryakiliklerimi
Çayı, sigarayı,
Hatta teneffüssünü bile havanın.
Seni solumaktayken ciğerlerim.
Ne oksijene yer vardır ciğerimde,
Ne de gri dumanına cigaramın.
Ne çok alışmışım sana.
Bilsen.
Ne çok.
Eyüp'te bir kahvaltı zamanı.
Gözlerin tabağımda zeytin tanesi.
Uzattım yüreğimi,
Avucumda ellerin.
Yine üşümüş, canımın için.
Hassas ve narin ellerin.
Ritmini bile değiştirdim kalbimin.
Adını heceliyor yüreğim.
Sessizce fısıldadım ismini.
Eyüp Sultan avlusunda,
Tebessümle seni çağırdım.
Ne çok alışmışım sana
Bilsen.
Ne çok.

24/11/2007 - İstanbul/Eyüp Meydanı

Alim Eken

Öğreniyor İnsan

Hızlı yaşamasını da
Geç olsa da, sevmesini de
Öğreniyor insan

Acıyı bal eylemesini de
İntikamı, hunhar bir kılıç gibi bilemesini de
Öğreniyor insan.

Bir atomla milyonları öldürmesini de
Çiğerdeki kanser savaşçısını yenmesini de
Öğreniyor insan.

İlhamın damlasıyla deniz olmasını da
Merhametin deryasında susuz kalmasını da
Öğreniyor insan.

Bir "Alâk" ken bile muhakkak.
Ağır aksak, doksan dokuzunda da olsak.
Öğreniyor insan.

Ekim / 2007 - İzmir

Alim Eken

Ölüm Bir Kuşun kanlı Kanadında

Sırtını dönüp hani rüzgara.
Soğuk bir sesle doldurup yelkenlerin,
Dikerek gözlerini bir deli dalgaya
"Kaşlarımın üstünden dökülen kana
ve sizlere inat. Ölmeyeceğim" diye
Haykırmış dedi diyenler.
Ama düşüp diz üstü.
Terini toprağa sildiğini gördü görenler.
Ve ardı sıra her zaman
İki eli boğründe kaldı.
Gözü yaşlı anne,
Elleri daim kınalı taze gelin.
Ne fayda gitti gidenler.
Saplanıvermiş işte.
Takılmış bir serseri kurşun düşüncelerine.
Paramparça olmuş hayalleri.
Her şey bir kuşun kanlı kanadında.
İşte bu civan merdin baharını örtenler
Ve onu karanlığa yolcu edenler.
Belki ölüm ve ihaneti
Bu kanlı kantlara gizlemişlerdi.

Alim Eken

Ömür

Yörüngeler düzleminde
Dairesel rotalar çizeriz.
Bir aysberg gibi mağrur
Ama mütevazî
Ne başlama noktası vardır yaşamın
Ne de finali.
Ömür dediğin akıntıdır
Sürükler yaprak misali.
Milyon ton ağır buz dağını taşır gibi

Alim Eken

Özlemin İçimde Harlanıyor

Gece düşman, gün düşman,
Yelkovan sensizliğe dönüyor
Ne saatler geçiyor,
Ne gün bitiyor.
Özlemin içimde nar nar harlanıyor.

Saatten düşen kum taneleri,
Saniyede bir gün hızıyla akıyor
Durmuş olmalı zaman
Dakikalar sensizliğe işlemiyor.
Özlemin içimde nar nar harlanıyor.

Yüzlerce kelimeye sığdıramazken ben
Tek kelimede özle diyorsun sen
Koy kantara özlemimi
Evren bile çeyrek kilo kalıyor
Özlemin içimde nar nar harlanıyor.

10/02/2008 - İzmir

Alim Eken

Özlemine Dair

Bilsen,
Bi bilsen.
Ah bi görsen
Ne çok özlemişim seni,
Ne çok.
Okurdun özleyişimi göz bebeklerimden.
Bilmem ki; yüz yıl mı olumu ne. Gidişin
Oysa daha demin yanımdaydın
Bütün sıcaklığınla koynumdaydın.

07 EKİM 2008 - İZMİR

Alim Eken

Paslı Yol Düğümleyicileri

Bir düğün havası çalınmaz oldu.
Bir bayram rüzgarı esmez oldu.
Bir mutluluk kervanı geçmez oldu.
Kulaklarımız paslı,
Camlarımız örtülü,
Yollarımız dikenli değil.
Paslı ve dikenli olan
Yollarımızı düğümleyenlerdir.

Alim Eken

Perde ve Sahne

Nasılmıyım?
Tam bir trajediyim.
Her gün sahnelenen
İki perdelik bir ironiyim
Bazen dublör,
Bazen suflör,
Mütemadiyen aktörüm.

Nasılmıyım?
Tam bir Yeşilçam klasiğiyim.
Siyah beyaz bir filmin
Sıradan bir figüranıyım
Bazen Susuz Yaz
Bazen Çiçek Abbas.
Mütemadiyen Çirkin Kral'ım.

28/09/2007-Ankara

Alim Eken

Ressam

Bir resim çiziyorum gözlerimle
Sana dair
Yokluğuna dair bendeki.
Bir resim çiziyorum gözlerimle
Sarı, sıcak
Bir güneştir
Tuvalimde tebessümün
Kırmızı olur birden
Allıgın paletimde
Kırpiklerine değer ormanlarım
Gökkuşağı damlar
Farından, rimelinden.
Bir resim çiziyorum gözlerimle
Çizemezdi Leonardo bile
Dudağının kıvrımındaki gülüşü
Birden
Tutuşur saçlarında gece
Yıldız olur gözlerin
Kıvrak uçlu fırçamda.
Başka türkülerden uçup gelen turnalar
Misafir olur omuz uçlarında
Yoktur güzelliğinin tesadüf.
Eminim, ihtiyar evrimci bile biat ederdi.
Görseydi şayet,
Sendeki bu endam-ı ahengi.
Çizmek için "Mutluluğun Resmini"
Ölsaydı şimdi Abidin
Sana bakan beni çizerdi.
Ne Kadife Devrimin
Ne Tianenmen Meydanı'nın
Bana aşkın rengini çizebilirimsin üstat.
Bana çizebilirimsin üstat
İrislerimde açan sevinç çiçeklerini.
Bir resim çiziyorum gözlerimle
Gökyüzü ölçekli tuvalime
Yanı başında akasyalar, çınarlar.
Dokunur gibi yanaklarına
Volkan tenli yanaklar.
Kıvrım kıvrım akmakta saçlarından
Zifir renkli ırmaklar.
Bir resim çiziyorum gözlerimle
Alı, moru, beyazıyla.
Ne hikmetse
Seni suya yazıyorum.
Bir resim çiziyorum gözlerimle
Varoş bir balkonda
Kaybolur şehrin ışıklarında yıldızlar
Uzaklarda Teleferik'in ışıkları
Şavkı ciğerimi parçalar.
Aşkın rengi nedir üstat
Paletime damlayan kırmızıda boğulurum.
Bir resim çiziyorum gözlerimle,

Sen hasta düşüyorsun orada.
Sararmış, benzi solmuş.
Ben burada ölürüm, hasretinle.

Eylül/2007-İzmir

Alim Eken

Saat Karanlığı Çalınca

Saat birazdan karanlığı çalacak
Bütün baykuşlar gecenin dallarına tüneyecek
Sonra bir yarım elma kopacak ağaçtan.
Ve bir dil ağrısı başlayacak ansızın.
Perdeler açılacak kör pencerelerden.
Sürgün verecek bin yıllık içdeler.
Kaldırıp başlarını bacaklarının arasından,
Utançlarını üç kuruşa satacak yılanlar.
Sonra bir bomba ihbarı olacak ansızın.
Didik didik edilecek sokaklar.
Nafile.
İnfilak yüreğimde olacak
Saat karanlığı çalınca
Gökyüzü kelepçelenecek.
Diz üstü düşecek güneş
Ve sonra
En delikanlı aşkı yaşayacak
Kızıl saçlı ürkek çocuk.
Saat karanlığı çalınca
Kalemi,
Defteri,
Şiirleriyle.

Alim Eken

Sahibini Tanıyan mektup

Seni yazmayı, hem de bütün okyanuslar hokkamda kuruyuncaya kadar seni yazmayı istiyorum. Bütün beşeriyet seni tanıyuncaya ve seni benim kadar sevinceye ya da önemseyinceye kadar gece demeden, gündüz demeden seni yazmak, seni anlatmak istiyorum.

Bilsinler ki efsaneler hala bitmedi. Son efsane ne Mecnun'un Leyla'sıydı ne de Ferhat'ın Şirin'i ya da Mem'in Zin'i değildi. Yaşanılasi, ölünesi dünyada son insan son nefesi verinceye ve alınacak tek bir nefes kalmayuncaya kadar pervasız ve usturupsuzca hiçbir yasak, biçimsellik, imlaya, lisana takılmadan, anlık hatırlamalardaki o tatlı heyecanını sıcacık tadıyla seni anlatmak istiyorum. Biliyorum ki sen aslında hiçbir alfabenin kargacık burgacık harfleriyle betimlenecek kadar basit ve yüzeysel değilsin. Seni tasvir edecek hiçbir alfabe ya da harf maalesef daha insanoğluna ilham edilmedi.

Duruşundaki asalet ve özgüven aslında mahcubiyetinin, sıcakkanlılığının dışsal vurumundan başka bir şey değil. Biliyorum ki seni ilk gören şanslı gözler başının dikliğini, asil duruşunu, tez canlılığını ve öz güveninin değişik bakış açılarıyla yorumlayabilirler. Ne yanılğı. Aman Allah'ım; bir insan bu kadar da bakan kör olabilir mi? Bu kadar da şekilsel ve nesnel düşünceye sahip bağnaz olabilir mi. Güneşe bakarken sadece ışığını görürüz. Peki ya sıcaklığı, ya yaşamın kaçınılmaz dengesi içindeki kocaman yerini. Görmesek de onun varlığın bilmezmiyiz.

Biliyorum seni anlatmaya kelimelerim aciz kalmakta, harflerim yetmemekte. Lisanımsa dağarcığı kâfi gelmemekte. Sultanım; isminin telaffuzunda bile inan ki dilimin takati tükenmekte.

Sen yaşamımın kaynağı oldun. İnaniyorum ki ruhum Kâlû Belâ'daki büyük biattan beri deli divane gibi seni arayıp durmuş. Bildiğim bütün lisan-ı beşeriyle yaratıcıya dünya gözüyle seni görmemi sağladığı için şükür ettim. Sıcaklığını, nefesini, tılsımlı bakışlarını, muhabbetimin başlangıç noktası can feda olduğum gamzelerini, huşu dolu samimi sesini yakından görme, dokunma ve duyma şerefine nail olduğum için büyük bir bahtiyarlık ve onur içerisindeyim.

Ey canıma can katan cananım; "Önce can, sonra canan" diyen bahtsız seni tanısaydı emin ol ki yüzbin canı olsa hepsini üst üste koyar ayaklarının altına sererdi. Sonra da o cahilce ve o bencilce kelimeyi bildiği bütün lugatlardan çıkarırdı.

Gülüm; muhabbetim, meylim sanma ki şekilselliğinde. Elbette ki dünyanın en güzel kadını sensin. Ama bil ki güzellik de ahlaki değerler gibi görecedir. Senin güzelliğin aslında içindeki cevherin yansımasyandır. İnsan gibi, dört dörtlük bir insansın. Ne bir fazlan, ne bir eksiğin var.

Biliyorum ki bir insan ömrü neye vefa ederse ancak sana onu verebilir. Ama bil ki elimde olanı ve hatta olmayanı bile sana vermeyi, seninle paylaşmayı istiyorum. Asla kaderime kızmadım. Kaderci bir yapıya sahip olsam da daima ikinci bir şansın varlığına inandım. Çünkü o ikinci şans yoksa büyük adaletten bahsedilemez. Seni bulmuşken, seni kaybetmeye tahammülüm yok. Sen Allah'ın bana verdiği ikinci şansısın.

Seni çok seviyorum. Ve bu sevdanın kesinlikle ilahi bir yönünün olduğuna inaniyorum. Aksi takdirde Levh-i Mahfuz'dan bahsedilebilirimiydi. Unutma ki, günlük ve hatta saniyenin bir milyonda bir oranında yeryüzünde yapmış olduğumuz eylemleri sadece ve sadece bizler istiyoruz diye yapmıyoruz. Bu eylemlerin tamamı muhakkak ki Allah'ın iradesi içerisinde gerçekleşir.

O halde sen benim kutsalımsın. Çünkü ilahi bir kudretin neticesinde varlığını bulmuş ve sana kavuşma şerefine ulaşmışım.

Sana daima ilahi bir aşkla bağlı kalacak mahbubun, kölenden sonsuz sevgiler
Alim Eken

Sahipsiz Mektup

Zamanın ötesine sahipsiz, imzasız mektuplar yolluyorum,
Mühürlü ve kifayetsizdir belki kelimelerim.
Varlığına dair umutsuz umutlar ekiyorum.
Takvimlere 31 Aralık'ın şavkı vuruyor
Yarın yen bir yıl olacak.
Yeni yıl, yeni bin yıl olacak
Bekle umudumun çınarı,
Seni beklediğim gibi
Ayakta ve dimdik bekle.
Hiçbir rüzgâra eğilmeden,
Mihnetsiz, onurlu ve mağrur ol.
Doğruya kul,
Yalana, yanılsa Ali gibi şêr,
Çöle, yaşam dolu yağmur ol.
Bekle umudumun çınarı,
Karanlıklar ak kâğıt, karakalemle aydınlanacak
Aydın gecelerde sansürsüz uykular yaşanacak.
Düşler uykulara etle tırnak olacak.

Zamanın ötesine sahipsiz, imzasız mektuplar yolluyorum,
Zarfın elimde kaldı oğul, adresini bilmiyorum.
Seni gördüm düş gibi.
Kızıl şafaklar üşümüş gibi.
Saçına güneş kanayıp, akmış gibi.
Al yanağında benlerin,
Gelincik tarlası açmış gibi.
Titrek parmaklarınla yırtıp göğüs kafesimi,
Ellerinle yüreğimi avuçlayıp,
Usulca sıkar gibi.
Gözlerinde bin yılın hırsı,
Şefkatin sana, bana
Tüm evrene yer gibi.
Bekle umudumun çınarı,
Seni beklediğim gibi
Yarın on gün olacak
Umutları serptim toprağa,
Yarın birim bin olacak.

10-12 Ocak 2007 - İzmir

Alim Eken

Sana Gelmenin Masalı

—Buldum.
—Buldum çaresini ölümün
—Ölümsüzlüğün anahtarı benim.
Diye haykırsa, Arşimet misali biri.
Mağlup orduların, yenik cengâveri gibi
Biat eder,
İnanırım.
Ama bilsen ne zordur sana ulaşan yollar.
Ölümün çaresini bile bulmak kolay
Sana ulaşmaktır zor olan.
Yedi başlı ejderhalar,
Tek gözlü devler,
Yerden bitme cüceler.
Birer tuzak,
Birer faktır.
Büyülü ormanlar,
Perili korular.
Sanma ki korktu bu yürek.
Hepsi masal,
Hikâye hepsi.
Ne korkumuz var alev dilli ejderhadan,
Ne de Sisler Ormanı'nın adam yiyen ağacından.
Bir omuz darbesiyle
Yıkar geçerim.
Bir tebessümünle
Ezer geçerim.
Zor değil serden geçmek.
Şana ulaşmaktır zor olan.
Ölümün çaresini bile bulmak kolay.
Sana ulaşmaktır zor olan.
Sana gelmenin masalını yazıyorum.
Ah bir he desen.
Hangi kudret kesebilir ki yolumu.
Boynunda paralanırdı Dehak'ın,
Mazlum gürzü Kawa'nın.

05/11/2007 - İzmir

Alim Eken

Sana İhtiyacım Var

Sana ihtiyacım var.
Olur olmaz her yerde
Sana ihtiyacım var.
Gökyüzünün,
Dolunayı kucakladığı bir akşam üstü,
Pençeleriyle yıldızları tırmalayan
Bir kurt gibi ardından uluyarak,
Sitemlerimi,
Serseri bir kurşun hızıyla karanlıklara savurdum.
Ve birden bire.
Sana ihtiyacım var.
Bir müptelanın,
Damarından enjekte ettiği eroinin,
Kudurtucu hazzı kadar,
Sana ihtiyacım var.
Belli, belirsiz her yerde,
Sana ihtiyacım var
Yıldızsız bir karanlıkta,
Zapt edilmiş düşlerimi,
Ve bir ölüm ağırlığıyla,
Üstüme çöken sensizliği düşünürken.
Sana ihtiyacım var.

Ekim – 2007 / İzmir

Alim Eken

Sarhoşluğum Sende Yangın

Zil zurna sarhoşken sevdalara
Ayık kalmak ayıp.
Porto şarabıdır gözlerin
Bir kadeh almamak kayıp.

Getir hancı.
Köpürmüş kandır, meşe fıçıda duran
Ya beni badeyle kandır,
Ya beni yarla uyandır.

Elimde kirli etiketiyle bir Sandeman
Kadehimde gözlerin, içmeden duramam.
Gece aygın, ben baygın.
Sarhoşluğum sende yangın.

02/11/2007 - İzmir

Alim Eken

Sebep

Biçiyorum altın başaklar gibi
Ömrümün hasadını
Ve
Dönüp bakıyorum ardımsıra
Ne dişler kalmış
Ne de kesilip sim diye
Kalplerde saklanan saçlar
Alnımda birikmekte
Vadilerin derin çizgileri
Dünü ıskaladım
Yokluğundu sebep
Yarını teğet geçtim
İmkansız sevmelerdi sebep

Alim Eken

Sen Adaletsin

Bir rüya gibi gelip geçtin.
Altında, tarih kanatlı bir attı.
Yüreğinde sabır dikenli bir gül.
Ellerinde tuttuğun meşale gözlerindi.

Ürkekli bir fırça darbesiydi,
Karanlığı bölen kılıcının ucunda.
Dolu dizgin yol teperken öfken.
Yorgunluğun ter olup toprağa akardı.

Gerçek düğüm düğüm örülmüştür.
Yükselirken ıslık çalan kırbacına.
Bir sıcak yel gibi dağıtırken kötüyü nefesin
Tarih kanatlı atınla beyaza yol tepersin.

Alim Eken

Sen Bir Rüyaydın

Seni hiç yazmadım.
Ne yüreğime olsun
Ne de gözlerimin ferine
Seni hiç yazmadım.
Sen bir rüyaydın
Bir kıvılcım yakınca dudaklarımı
Acısıyla tatlısıyla geçip gittin.
Sen bir rüyaydın.
Dalgalarla boğuşan bir sandalken ben
Yelkenlerime dolup dolup gittin.
Ne sulara, ne kumlara olsun.
Ne göklere, nede düşüncelere
Seni hiç yazmadım.
Sen yosunlu bir havuzsun
Ben ne sende yıkandım.
Ne de kana kana yudumladım.
Seni hiçbir zaman yaşamadım.
Çünkü sen bir rüyaydın.
Bir kıvılcım yakınca dudaklarımı
Acısıyla tatlısıyla uyandım.

Alim Eken

Sen Üzölme Diye

Sen üzölme diye,
Yüreğimin yedi kapısını,
Yedi yeminle mühürledim.
İri cüsseli,
Kara, yağız bir kısraktır arzularım.
İnsanım, elbette seni arzularım.
Ama ne leş kargasıdır,
Ne de gecenin uyuz çakalıdır arzularım.
Seni sende.
Seni bende arzularım.
Bütün uvuzların benim kutsalım.
Gündüzümün gözleri avucunda,
Öp alnının güneşimin.
Sende tutuşmuş, sende yanmışım.
Bütün monarşik ihtişamıyla yakarken Roma'yı Neron,
Prometheus'un meşalesinden döküldü kıvılcım.
Yüreğimden çalmıştı oysaki ateşi,
O yaramaz ve asi kızıl saçlı çocuk,
Gözlerinin ferinde çakan,
Yüreğimi yakan ateşti.
Roma'yı, İstanbul'u yakan.
Miğferinde ben vardım.
Doksandokuz Harbi neferlerinin.
Kurşunlara inat, kan kırmızı açan güldüm.
Bir güldün, güldün, öldüm.
Sana, bana kalsın diye bu küçücük evren.
Bütün harpleri ben tasarladım.
Sende kilitlenmişim.
Yedi sur, yedi bentle çervişmişim.
Ruhumu, taze bir sabah gibi
Bal kaymak dudağına perçinlemişim.
Desem ki; Ömrün yarısında, civan mert
Gözü kara, eşkıya kesilmişim.
Desem ki; seni başka türlü sevmişim.
Sen üzölme diye
Kanımı, ince inece sızan su gibi İçime akıtmışım.
Dudaklarında bulmak hayatı,
Nane tadında,
Halkalı bir şekermiş, meğerse yaşamak.
Bir idam mahkumunun,
Dar ağacında hayatı arzuladığı kadar,
Seni arzuladım.
Yaşamaksa, çisil çisil bir yağmur altında,
Çırılçıplak teninde arzulamaktır ölümü.
Ne delikanlıcaymış ölüm,
Ne delikanlıcaymış sevmek,
Ellerin ellerimdeyken, severek ölmek.
Güneş kadar üryan,
Ay kadar berrakken yüzün.
Ne zordur oy.
Karanlık zulalarda müebbet mahkumca yaşamak.
Revamı bu,

Kalabalığındayken on milyonların,
Revamı bu tecrit.
Sen üzüİme diye
Kırk satır olsa da sözüm,
Bal, şerbet diye yutarım.

03/12/2007 - İzmir

____Sen üzüİme diye, zehir zemberek bile olsa böyle yaşama, ipek bir gömler gibi
giyerim.____

Alim Eken

Seni Başka Türlü Sevdim

İçimdeki umudun adalarına,
Bu limandan bir gemi kalkar
Bir tekne sahilde, yalnız ve ıssız
Alargada bir tekne,
Hırçın ve kudurmuş denize inat, sessiz
Mavi koylarsa bensiz,
Gökyüzü dargın ve yıldızsız,
Uç beş martı uçuşur başımda, aç ve hırsız,
Yağmur yağdı yağacak, bastırarak ansız,
Bense, umudun yolculuğunda sensiz,
Bırakıp gitmişken yaşama dair tüm limanları,
Saçlarımı efil efil okşarcasına,
Beyaz yelkenlerimi doldurdun apansız.
Umudun her rengiyle doluyum.
Koyu mavi bir atlas olur dalgalar.
Beyaz güvercin olur suda hareler
Al al kırmızı gül olur gökte yıldızlar.
İnsanlık tarihini bilir kadar yaşlıyım.
Şekilselliğine değil, nesnenin ya da kelimenin
Mananın kölesiyim.
Liman gemiyi sevdi, güzellik için.
Gemi denizi sevdi, yüzmek için.
Deniz yağmuru sevdi doymak için.
Yağmur göğü sevdi, yağmak için.
Gök rüzgârı sevdi, dalgalanmak için.
Rüzgâr yelkeni sevdi, doldurmak için.
Yelken beni sevmedi,
Doldurup kendini, alıp gemilerle,
Yağmur denizlerine götürmek için
Bense, seni başka türlü sevdim.
Ne balık olmayı isterim suyunda,
Ne rüzgâr, poyrazında,
Bense, seni başka türlü sevdim.
Gülle birlikte diken,
Karla birlikte üşümeyi sever gibi.
Bense, seni başka türlü sevdim.
Zaten başka türlü de sevemezdim.

06/12/2007 - İzmir

Alim Eken

Seni iziyor Aklıma

Seni çiziyor gecenin karanlığın
Ayın şavkı,
Sigaramın dumanı,
Dayandığım duvar,
Taburem bile seni çiziyor aklıma.

Gecenin bu vakti,
Bu şaşkın kuşlar,
Bu garip gök
Bu hınca hınç özlemin
Kaldırınca, boşa çıkan elim bile, seni çiziyor aklıma.

En تنها yerin de yaşamın
Dudağına ruhum perçinlenir.
Can senin, ten senin,
Baharın sıcaklığı nefesin yanağımda
Hasretin ressam olmuş, seni çiziyor aklıma

Kocaman bir mih gibi aktım seni aklıma.
İstesem de unutmam,
Unutamam,
Nefes almak gibi bir mecburiyetsin.
Her soluk alışım bile seni çiziyor aklıma

06/02/2008 - İzmir

Alim Eken

Seni Sevebilmenin Tadı

Seni sevebilmenin tadına varmışım oy.
Zagros'ta Ararat'ta kar üstünde kanım vardır.
Bir el etsen,
Çıkar gelirim bin yıllık yoldan
Ayağımda demir iskârpın
Elimde tunçtan asa.
Arar bulurum seni
Bir he desen.
Hangi Delidumrul kesebilir ki yolumu.
Ferinle bölerim geceyi
Kanadıyla gelirim sırma kırlangıcın.
Sabahın serin nefesi ensemde.
Demincek indim
Krater gölünden Nemrut'un
Peygamberler şehrinde
Kutlu sazanlar, alabalıklar
Avanos yaylasında
Bektaş-ı Veli yanımda
Yeşil Medrese karşımda
Şems'in mübalasız sevdası başımda
Ne söylense eksiktir hep.
Öpüp te geldim şeyhimin
Kutsal alnını
Seni sevebilmenin tadına varmışım oy.
Bir el etsen,
Çıkar gelirim bin yıllık yoldan.

Alim Eken

Seni Sevmekle Başladı Her Şey

Seni sevmekle başladı her şey.
Bu düşkünlüğümün,
Ağaca, kuşa, böceğe,
Alışmışlığımın bile her şeye.
Hatta,
Belki kalabalığına bile yaşamın.
İnsanları ne çok seviyormuşum meğer.
Taşı, toprağı,
Rezilliğine rağmen dünyayı.
Bu kadar güzelimiydi yağmur.
Söylemedi ki kimseler.
Rüzgârı dinlemek,
Mozart'ı dinlemekle aynıymış.
Bir katliam değilmiş oysa.
Oturup Urla sahilinde,
Dalgalarda çırpınışını seyretmek, kızıl saçlarını güneşin.
Ve günü öldürmek maviliğinde hayatın.
Seni sevmekle başladı her şey.
Yaprakta inciymiş çiğ tanesi.
Bir hayatı taşıyormuş oysa,
Polenleri tüm nebatatın.
Ne çok faydası varmış toprağa,
O küçücük kırmızı solucanların.
Ayaklarımı sıkmasının bile,
Düşmanlığından değilmiş meğerse ayakkabılarımın.
Seni sevmekle başladı her şey.
Artık,
Seni sevmekle bitiyor her şey.

13/11/2007-İzmir

Alim Eken

Seni Sevmeler

Beynimin orta yerinde
Düğünler. halaylar.
Sen varsın
O allı pullu bulutlarda
Geçmişin inanılmaz ağırlığı
İki omuz ucumda.
Mükellef bir sofradır,
Zeytin danesi gözlerin
Altın kaplı tabaklarda.
Hiç bilmediğim
Sarisından
Kumralında
Katran karası saçlarından
İncecik incecik halatlarda
Sallanır bedenim
Tanrım;
Bu ne sadelik
Beynimin orta yerinde
Titrek titrek dokunan ellerin
Yalın ayak Basmakta yüreğime
Yüreğim ezik.

Alim Eken

Senli Sensiz

Bu gök
Bu deniz
Yıldızlar ve sen
Gece gözlerin kadar zifiri
Rüzgar saçların kadar yalın
Ve ben
Sensizim
Seninle dolup taşmaktayken.

Alim Eken

Sensiz Gecelerde Yitirdim Kendimi

Sensiz gecelerde yitirdim kendimi
Ufuklarda kaybolurken kızıl güneş,
Bilmezsin, kaç kez ağladım,
Kaç kez kahroldum,
Kaç kez ölüp ölüp dirildim geçmişime.
Keşkeler saramadı, merhem olup açık yaramı
Pişmanlıklar ummanın,
Son teselli dalgaları sürükler sahile cesedimi
Bu ben miyim?
Düşlerim bu mu benim?
Ummamıştım ki hayatı hiç böyle.
Vurulup düşmeliydim daha yirmisinde.
Karanfil sokaklarda çürümeliydi cesedim.
Bulmadan kaybetmenin
Ağır vebalini yaşamadan ölmeliydim.
Sensiz gecelerde yitirdim kendimi.
Çaresizlik çarem oldu.
Yokluğun çok ağırmış bilemezsin
Günahın, vebalin boynuma olsun
Seni, tek bir saniyesinde tanımış olsaydım geçmişin
Böyle dilermiydim hiç
Umacılar gibi ölümü ayrılığı.
Yitikliğim, sensizliğimle yaşıt.
Zaten ne oluysa,
Sensiz gecelerde oldu.

Ekim / 2007- İzmir

Alim Eken

Sensizliğe Merhaba

Bir yalnızlık büyür
Sensizliğe gebe günlerin karnında
Ve bir hasret büyür
Son yudumuyla zehir zıkkım cigaramın ucunda
Sonra bir yarım efkar
Bir yarım göz uyku
Ve tepeden tırnağa yürek yüreğe kavga
Ve titrek parmaklar dolusu bir korkulu dünya
Sonra belli belirsiz bir ses büyür
Küçük sarı kamış kavalda
Silkinir o zaman
Omuzlar en ağır yükten
Gemden kurtulmuşçasına yol teper atlar
Geceyi gözlerinle böler o zaman kırlangıçlar
Gebe günler sensizliği doğurmadan
Ve can alıcı göğsüme oturmadan
Bir dost merhaba ıslatır yanağımı
Bir tütün kokusu yakar damarlarımı
Mayısın ilk güneşinde
En delikanlı anımda
Bir türkü çınlatır kulaklarımı
Birden anlarım
Anımsarı.
Boşa geçmiştir.
Dünden kalan sensiz dakikalarım
Ve isteksizce
Sensizliğe MERHABA
Şehpaya,
İpe,
Karanlığı
Ve
Yalnızlığa
MERHABA

Alim Eken

Sensizliğin Çemberi

Bölüyorum gamımı, kederimi saatler
Ya hep seni geçmekte
Ya sana çeyrek kalmakta zaman
Demledim hüznlerimi
Vakit gecenin bir yarısı
Milyonlara bölünür uykum
Gözlerim paramparça
Dışarıda çılglık çılgılığa
Tırmalar kulaklarımı sessizlik
İçeride milim milim
Daralmakta çemberi sensizliğin

Alim Eken

Sensizlik Zor Zanaat

Dolarsın ya bazen,
Bulutsuz yağmak istersin hani.
Öyle bir gök var içimde.
Ne güneş aydınlatır,
Ne de gökkuşağı boyar beni.
Çisil Çisil boşalır içime içim.
Sen uzak,
Ellerin uzak,
Sensizlik, kış kıyamet gibi bir tuzak,
Off, of.
Ne çok uzakmışım meğer ben bana
Ne çok uzak,
Bilirmisin hücrede müebbet yatını.
Ne gün geçer,
Ne saat işler zamanı.
Saymakla neyi bitirirsin ki zaten.
Hangi gelmeyecek günü.
Dışarıda seni beklemeyen anı,
Vazgeçtim tutmaktan çetelesini tarumar ömrümün.
Her günüm
Yaş kütüğünde açılmış sensizlik kertiğinden ibaret.
Yokluğun ağır,
Yokluğun, Hiroşima'da atom kadar yakıcı,
Çağlayan ırmaklar yok ormanlarımda,
Uçuşan kuşlarım taşındı göğümde.
Delip geçmiyor artık ciğerimi, çiçeklerimin kokusu.
Sensizlik zor zanaat,
Ne ustası olabildim Yakub'un sabrıyla yokluğuna,
Ne de yokluğun aman vermekte, sabırda ustalığıma.

25/03/2008 - İzmir

Alim Eken

Sev Koydum Barışın Adını

Bir masal sanmasınlar diye
Gül yanağını, katre katre akıt yaprağına tabiatın
Anadır, anlar elbet bütün evlatlarını.
Seveni, sevmeyeni kayırmadan,
İnsanları; sarı, beyaz ayırmadan,
Dokunmadan ağır mevzuların teline,
Yaratandan ötürü sevmek kuşu, taşı, insanı,
Uyup tabiatına eşyanın,
Ağaç olmalı,
Dal dal yaprak olmalı ırmağında zamanın.
Seni bulmanın yasalarını yazmalı.
İlk alfabe çizilirken lahite,
Çiviler seni kazıyordu karnına toprağın.
Bilirsin, eskidir yaşım, Nuh'tan, İsa'dan
Okuyabilseydi kalbi amalar.
Seni anlatıyordu aslında, en eski yazıtlar.
Daha dünkü çocuk sayılıyım ama
Aşkın, şefkatin kollarında,
Ruhumu bıraktım, ilk öpüşte dudağında.
Ağır ve dalgalıdır okyanuslarım.
Sana taşır bütün akıntılarım.
Varlığımı, yokluğumu sana taşır.
İrmaklarının deltasında filizlenir,
Bir yeşil vadi olur yüreğim.
Seni sevmekle eriştim ilmine hayatın.
Çözdüm, bütün şifrelerini yaşamın.
Didinip durmasın diye dünya
Kırmasın, insan insanı diye
Sev koydum barışın adını.
Yasakladım kini, nefreti, savaşları.
Ocağın birinden, aralığın sonuna kadar,
Sevebilseydik şayet,
Makam, mevki ve unvanlardan üryan
İlk ve tek katil kalırdı
Habil'in kanına kıyan.
Bütün bayrakları yeniden çizin.
Hani, hangi topraktaydı o koyu kırmızı sınır çizgisi
Atmış bin metreden bakınca dünyaya, çizgi hani.
Hepiniz aynı damlanın suyu,
Hepimiz aynı gülün yaprağıyız.
İlk maddesi SEV olmalı anayasaların.
Taşı, kuşu, insanı sev olmalı.
Seni sevdiğim kadar,
Sevebilseydi avamını derebeyleri.
Bütün köyler ülke, evler şehir olurdu.
Gül yanağını, katre katre akıt yaprağına tabiatın
Anadır, anlar elbet bütün evlatlarını.
Seveni, sevmeyeni kayırmadan,
İnsanları; sarı, beyaz ayırmadan,
Bilcümle sevmeli, seni sevdiğim kadar.

Alim Eken

Sevdalarının Anatomisi

Bırakıp gitmeli bu şehri
Dönüp ardına bile bakmadan kaçmalı
Yalınayak, ayağı çıplak kaçmalı bu şehirden.
Ne sevdalar öldürdüm, gömülmeden toprağa
Kefensiz, abdestsiz ve belki namazsızdı cenaze törenleri.
Yalancı ağlayışlar, sipariş gözyaşları vardı gözlerimde.
En tenha yerinde hayatın,
Oturup romanını okurdum musalla taşındaki aşklarımın.
Süleyman Çelebi gibi mevlit kasideleri dizerdim
Anatomisi çıkarılırken kimliksiz sevgililerimin.
İsimsiz di, adsızdı her biri
Yüreğimin morgunda, teşhis edemezdi kimse, pörsümüş, çürümüş cesetlerini.
Ne yaman sevmişim,
Oysaki ne yalan sevmişim,
O karanfil kokulu, tabiiyetsiz yeryüzü hurilerini.
Her birinden bir dem çalmışım, zamanın penceresinde yamalı bohça gibi durur yüzleri
Yarım kaldı sabahın aydınlığı o yüzden penceremde
Rüzgâr okşamıyor artık yanaklarımı.
Utancımдан değil bu al al kızarmışlığım
Gidip de, dönme arzusuyla yanmanın ateşindeyim başlangıcına zamanın.
Korkularımdan değil kirpilere inat sırtımda kabaran tüylerim
Sensizliğin karmaşalı kaldırımlarında yitip gitmenin acılarındayım.
Çözülmez mi sanırsın kaderin yazboz tahtasındaki bu denklem
Of, ne çok bilinmezli bir denkleymiş yaşamak
Her çıkmaz sokağın bitiminde varılan evler gibi tek yönlüydü aşklarım.
Gittiğim gibi, ayak izlerimi daha silmeden asırlar
Aynı koordinatla dönmek zorundaydım sensizliğin kutsanmış topraklarına.
Kurumadan ensemdeki hırsın tuzlu damlacıkları
Ve yaralarım kaşıntıya dönüşmeden turkuaz şafaklara çala kaşık dalmalıydım.
Otopsi masasında bir cerrah hassasiyetiyle deştim yüreğimin çeperlerini
Her sevda koparıp almış içimdeki ılıman mevsimin baharını.
Avuçlarken o narin, hassas ve canımın içi ellerini.
Kaç güneş yitirdim,
Kaç of çektim dağları yıkarcasına.
Ufuklarımın dizlerinin bağı çözülür her akşam.
Sensizliğin limanına demirler gemilerim.
Güvertede çırpınıp durur pas tutmuş yüreğim.
Bulutların elleri saçlarımda
Gece yine yakıyor canımı,
Vebalin, dayatma dünyalı bir kanunda saklı.
Kaç tezgâhtan geçtik,
Kilim olduk kimine, kimine yorgan-döşek
Ne zaman en temiz ve en arî sevsek
Ya ameliyat masalarında kaldı yüreğimiz
Ya da dışarıda unutuldu kalbimiz.

11-12/03/2008 - İzmir

Alim Eken

Son Arzu

_____ Düz yazı denemesi _____

"Dosta İfhaf olunur"

Düşünüyorum da; yarını olmayan bir dünyanın son günü olsa bu gün, belki ilk değil ama son kez ne yapmak isterdim.

Çılgınlık mı?

Ya sence?

Kıyamet, sadece dağların hallaç pamuğu gibi atılarak alt üst olmasımıdır. Yoksa dünyanın ekseninden fırlayan bir çember gibi uzayın kocaman boşluğunda başıboş savrulmasımıdır. Ya da, dünya, ortasından sıkılınca paramparça olan bir yumurta gibi kırılıp dağılmasımıdır kıyamet.

Ha.

Ne dersin

Bilmem?

Belki ilk değil, ama son kez. Evet, son bir kez. Tutup ellerini, avuçlarından sızan teninin sıcaklığında kavrula kavrula yanarken, gözlerinin o kara, o duru, o canımın içi gözlerinin dingin ferine, kocaman bir çiviye çakar gibi çakıp gözlerimi, seni seviyorum. Seviyorum, seviyorum işte diye avaz avaz haykırıp, kafasına hırsımın bütün şarjörlerini boşaltarak ilk kez, evet ilk kez sensizliğimin Kâbil'i olmak isterdim.

Ve o canına kıydığım sensizliğimin cesedini çiğneye çiğneye son bir kez, okyanusun ortasında fırtınalara tutulmuş, minik bir fındikkabuğu gibi yalpalanan, yelkenleri paramparça halde bir limana sığınmaya çalışan gemi misali sıcacık koynuna sığınıp beline sarılmak isterdim.

İlkbaharda tenimizde dolaşan ılık rüzgârı gibi, yüzümde dolaşan nefesini, ciğerlerimi patlatırcasına kocaman bir solukla teneffüs etmek isterdim.

Seni içimde, seni vücudumun en ince, en kalın ve en can alıcı damarına kadar tek tek milim milim solumak isterdim.

Hani sonbahar geldiğinde şiddetli rüzgârlara doğa ne kadar dirense de sonunda boyun eğmek zorunda kalır ya. Rüzgârlar tabiat ananın saçlarını dağıtır tarumar eder. Ama bazı ağaçlar çok inatçıdır. Saatte yüz kilometreyi aşan hızına rağmen kimi yapraklar direngen olur. Tutundukları dalları inadına bırakmazlar ve bir türlü kopmazlar oradan. Kış gelir çatar. Kar, yağmur, soğuk dinlemeden ilkyazı beklerler. İçleri o uzun ve çetin şartlara rağmen sınırsız bir umut doludur. Sonunda, verdikleri o inanılmaz mücadelenin semeresini alırlar. Güneşin parlayan alnına karşı sere serpe kendilerini bütün cömertlikleriyle sunarlar. Yaprakların acımasızca savrulan rüzgâr karşısında verdiği o bilinçsiz mücadeleyi düşün. Bin yaprağın, bir milyon yılda verdiği mücadelenin tamamını, seninle dolu tek bir saniyecik için kim verebilir?

Sence?

Daha nasıl anlatılır bilmiyorum. Zaten anlatmaya kelimelerim gün geçtikçe acizleşiyor. Ama öte yandan gün geçtikçe sana olan tutkum, sana olan sevdan gram gram değil, tonlarca artıyor. İki omuz ucumda değil belki yükümün ağırlığı. Fakat göğüs kafesim her gün biraz daha yüreğime dar geliyor.

Bekli yarın son günü olmayacak dünyanın. Ama yarın, bu kocaman şehrin küçücük bir inansı, yani sıradan, yani herhangi bir gibi tutup ellerini belki Eminönü, Kızılay, Konak Meydanı ya da ne bileyim, ismi, namı, şöhreti olmayan herhangi bir şehrin herhangi bir sokağında veya caddesinde pervasızca, kimseden kaçmadan. Korkunun hiçbir semtine uğramadan. Sarmaşığın ağaca olan mecburiyeti gibi, sarılıp beline, insanların gözlerinin içine bakarak, senin olmanın onuru ve ihtişamıyla, dolunayı, yakamozları ya da nisan yağmurlarını beklemeden, Arnavut olup olmadıklarına bakmadan seninle kaldırımları arşınlamak isterdim.

Ne dersin?

Bu kadar direngen, bu kadar inatçı olabilirmiyim sence. İnatçı olmak çözüm değil, biliyorum. Şayet yüzbin yıl bekleme şansını bana ve sana verseydi Allah. Benim olduğunu görebilmek için akla hayale gelmedik bindir güçlük ve imtihandan geçmeyi bütün akli ve vicdani unsurlarımla tek bir saniye bile düşünmeden kabul ederdim

Daha ne demem gerekir bilmem. Ama bildiğim tek bir şey varsa o da bana biçilen, yaşam denilen elbise, kaftan olmaktan ziyade bir idam mahkûmuna giydirilen ve yakası yaftalı beyaz gömlekten başkaca bir şey değil.

O halde birileri geçip karşıma son arzum sorulmalı ve "Ey onsuzluğa bir ömür boyu yaşamaya mahkûm edilmiş tutsak nedir son arzun? demeli.

Evet, kocaman bir evet, seninle dolduracağım bir tek saniye için ama yalnızca bana, bir tek benim olduğun minik bir saniyecik için son arzumun adı sen olurdun.

Aralık/2008 - (İzmir-İstanbul)

Alim Eken

Sormadılar ki Bana Koyarken Adını Yazgının

Yanlışlar benim,
Doğrular senin olsun.
Günahlar benim,
Sevaplar senin olsun.
Haydi,
Deki, dokundu tenin tenime,
Deki, tuttun ellerimden,
Hissetim bütün sıcaklığıyla heyecanını.
Diyemezsin ki.
Söyleyemezsin ki.
Ah verebilseydim keşke hasretlerimi
Sana olan meylim,
Verebilseydim sana.
Bir yün yumağını bırakırcasına
Bırakabilseydim kucağına.
Öpmemişken mukaddes alnını
Sıcaklığında kavrulmamışken nefesinin
İki el gibi oturup sermişsek düşlerimizi
Kurutmak için sıcaklığında samimiyetin
Ve bizden ziyade
Etmişsek muhabbetini akitlerimizin,
Çözemedim düğümünü,
Eğrinin,
Doğrunun.
Yanlış bulmak için,
Manasını bu çabanın.
Yanlışlar benim,
Doğrular senin olsun.
Günahlar benim,
Sevaplar senin olsun.
Razı gelmişken bu anın tılsımına.
Diz dize oturmak,
Arkadaşça da olsa.
Görmedin mi?
Yettiğini bana.
Doğrunun acısı,
Yanlışın şerbetinde baldır dem.
Sormadı ki bana.
Tarifini yaparken ilk insan sevdanın.
Sormadı ki
Koyarken adını doğrunun,
Ya da
Keserken göbeğini yanlışın.
Sormadı ki
Yazarken tüzüğünü tabunun,
Ya da
Ölçerken boyunu hurafenin.
Sokak yasalarının kâtibi.
Sormadı ki
Yazarken törenin,
Ananenin kara kaplı kitabını.
Sormadı ki bana.

Yanlışlar benim,
Doğrular senin olsun.
Günahlar benim,
Sevaplar senin olsun.
Sormadılar ki
Kimlerse,
Koyarken adını yazgının
İçimdeki eksikliğini yerinin.
Sormadılar ki bana.
Günahını çekmeme elin,
Belki de divanenin
Varsa senin de böyle bir isteğin.
Sırtlarım vebalini bütün evrenin.
Yanlışlar benim,
Doğrular senin olsun.
Günahlar benim,
Sevaplar senin olsun.

26/10/2007 İzmir

Alim Eken

Söyle Bu Yürek Değil mi?

Yoklayıver bir yol, göğsümün sol yanının
Yoklayıver yanaklarınla.
Ahmet Arif'in,
Dinamit kuyusu dediği yürek,
Söyle bu yürek değil mi?

Ne kapitalistlerin güllerine,
Ne de emperyalistlerin karanfillerine,
Halk ormanından bir dala, bir fidana,
Bir çiçeğe gönül veren yürek,
Söyle bu yürek değil mi?

Sarısından, beyazından papatya,
Kızılından sürgün,
Dikenlisinden kan çiçeği,
Sevda çiçeği deren yürek,
Söyle bu yürek değil mi?

Ansızın patlayan şimşek gibi
Patlayınca gece göğün bir ucunda.
Vurulunca şah damarın dibinden.
Bir sevinç anına takılıp kalan yürek
Söyle bu yürek değil mi?

21/11/2007 - İzmir

Alim Eken

Sözle Anlatamadım Ey Şehr-i Yarım

Hep sana seslendi "Ey aziz İstanbul" diye şairler
Ve hep seni dinlediler gözleri kapalı
Sende benzedi, tunca mermer.
Ve senin sularında yıkandı Makber.
Yedi Tepeli Şehir'e çıkmış ismin
Oysa bilemediler ki.
Yedi Kocalı Hürmüz'dün aslında sen.
Gelmeden, dokunmadan şimdi sendeyim.
Devşirilmiş kaçınıcı yavuklun,
Kaçınıcı sevdan ben olacağım "Ey Aziz İstanbul"
Yağma yok,
Ne ganimetidir Mohaç Savaşı'nın
Ne de cülus sadakasıdır hünkârının bu yürek.
Sahibesi "Bir Kadın" dır bu talan ömrün.
Bir defa bakabilsen gözlerimi diktiğim ufka
Yettiğini göreceksin bakışlarımın aşka.
Harflerin yan yana gelemeyişinin ezikliğini göreceksin.
Bölsen, bin parçaya bölünecek olan mısralarımda..
Sözle anlatılmaz bazı şeyler.
Yaşanır.
İçinde olduğun kadar yaşanır.
Ey Şehr-i Kebir'im.
Hep sende mi çıkar mürekkep tükürüklüler.
Divit, hokka yokti belki zamanımızda.
Ama
Sıksan ciğerimizi mürekkep bulaşır ellerine.
Ey Şehr-i Kebirim.
Anlatılmaz, yaşanır bazı şeyler.
Bunca kasideyi,
Bunca mısrayı yazdıracak kudreti
Şanma ki Aşıyan Sırtları'nda bulabilirsin sadece.
İzmir'im,
Güzeller güzeli İzmir'im de
Her ne kadar Aşıyan olmasa da isimleri,
Vardır elbet yolları, tepeleri.
Anlatılmaz, yaşanır bazı şeyler.
Ey şehr-i yarım, kaderim.
Sende, sana vurgunum,
Ne resmini çizebilirim, sana vurulmuşluğumun.
Ne de şiirini yazabilirim.
Bendeki sana esaretimin.
Anlatılmaz, yaşanır bazı şeyler.
Yaşanmazsa da ölünür.
Hiç doğmamışçasına ölünür.
Dirilmekse bir Anka gibi
Senin bir tebessümünde gizlidir.
Ey şehr-i yârim, umudumun yastığısın.
Her gece koyarken başımı omzuna Varyant'ın
Örter mi, benim gibi seni de buğulu saçları yarin
Ey şehr-i yârim, azizim.
Güzeller güzeli İzmir'im
Anlatamadım sende yaşadıklarımı

Yaşayamadım senden umduklarımı.

Ekim / 2007- Şehr-i Yarım

Alim Eken

Su Ararken

Hani susamak yokmu, günlerce.
Sonra kavrulmak tozla, toprakla.
Bir damlaya yürek ezmek yokmu.
Bir damlaya avuç açmak.
Su aramak çılgınca, körce, delice.
Ve bir dipsiz kuyuda göle düşmek.
Sonra hasret kalmak günlerce.
Ansızın bir soğuk rüzgarın sırtında bulmak onu.
Ne acıdır ki o.
Bulduktan sonra hırçın maviliğinde kırılmak.
Bir yudum bir yudum daha derken.
Hasretine doymadan
Mavi hasretle boğulmak.

Alim Eken

Su Destanı

Yaradılış, bir damla suyla başladı. Bütün ilimler o damla suda birleşti. Mavi gezegenin üstü iki hidrojen bir oksijen desenli o eşsiz kaftanla bezendi. Önce her tattan ve her renkten meyveler ekildi. Bütün yeryüzü çeşit çeşit yapraklı rengârenk çiçeklerle döşendi. İrili ufaklı binbir cinsten ağaçla toprağa destek verildi. Nebatatin tamamı canlı cansız bil cümle varlığa hediye edildi. Kuşu, böceği, kelebeğinden devasa cüsseli dinozorlar bile ilkin tabiatın eşsiz sofrasındaki bu yeşil tabaktan beslendi. Sonra insan geldi. İlk insandan buyana katrilyon damlalar katrilyonları var etti. Ota, kuşa, böceğe ve hatta insana bile hayatı su getirdi.

Ölümü de, yaşamı da bir damla suda bulduk. Doğarken de, ölürken de suyla yıkanıp maddi ve manevi kırlarımızdan arındık. Allah, Tufanda Nuh'a ödül, kavmine ise gazabı sayısız damlacıkla verdi. Zift kaplı sepetle Musa'yı Nil'in bulanık dalgalarıyla hükümdar bir peygamberliğe eristirdi. Suya duyulan istekle Yusuf'u kör bir kuyuya indirdi. Susuz kuyu ona yolculuğunda büyük bir hizmet etti.

Yeryüzü şekillendi, her gün her saniye yeniden desenlendi. Su aktıkça dağlar, ovalar, uçurumlar, yollar ve hatta kıtalar resimlendi. Su aktıkça, peşinden hayatı da sürükledi. Mikrop ve hastalığı yaşamımızdan söküp aldı. Aklık ve temizliğin ilk ismi oldu. Hatta dünyamızı tanımamıza Kristof Kolomb gibi maceracı ruhlu azimkâr insanlar vasıtasıyla yardım etti. İlk buğdayı öğütürken insan, bir ırmağın debisinden istifade etti. Kıtalar arası seyahatlere, milyon ton ağırlığındaki gemilerin göğsünü yırtı yırtı gitmelerine bile aldırmadan müsaade etti. Sayısız umut dolu yürekleri, umudun sınırsız topraklarına bir pervane yardımıyla taşıdı. Una katıldı ekmek, formülasyonla nice çaresize tüpte merhem, şurup ya da rengârenk haplarla şifa oldu.

Motorlara emredince insan, gürültüyle harekete geçti. Buhar olup ardında katar katar vagonları taşıdı. Isınınca da demir kalpli hizmetkârların soğumalarına yardım etti. Tonlarca ağırlıktaki tomrukları vurup sırtına, dere tepe demeden insanlığın hizmeti için taşıyıp medeniyete getirdi. Bir bulutun gözlerine saklanıp çorak topraklara hayatın tomurcuklarını ekti. Deniz olup adını bile bilmediğimiz türlü türlü varlığa hayat verdi. Bilinen yaşam formlarının tamamına dirilik ve zindelik getirdi.

Bütün dinlerin temizlik ve arınma aracı oldu. Ganj'da arınmaya giden yol, Zemzem'le bolluk, bereket ve paylaşımın sembolü oldu. Bazen okundu, üflendi. İstemeye istemeye tılsımlı bir şekle büründü. Büyücüler, falcılar ve hatta meczupların elinde efsunlu oldu. Sadece Hızır'a nasip olup, Ab-ı Hayat oldu. Bazen Bengisu, bazen Ab-ı Kevser oldu. Ali Suyu ya da Aslanlı Çeşme olup nicemize şifa oldu. Papazın kâsesinde kutsanıp vaftiz için damla damla arınma olup, ibadetlerin içinde gerekli yerini aldı. İslamiyet'te temizlik ve arınmanın en önemli şartı oldu. En büyük günahlardan dönerken bile insan, gusülle arıtıcı ve temizleyici vazifesini üstlendi. Akarsu daima temiz, helal ve kullanılır olarak kabul edildi. O akmaya ve çağlamaya devam ettikçe hayatın temeli olmayı bildi.

Kavimler evlerini ırmakların mavi saçlarına inşa ettiler. Çevresindeki çokça nimetten faydalanmak için suyolları, su bentleri, su kemerleri inşa ettiler. Nihayetinde akarsuyu ışığa çevirmek için onu devasa barajlara haps etmeyi düşündük. O, kocaman beton yığınlarından köpüre köpüre akarken lambamızda ışık, ev ve işyerlerimizde kullandığımız cihazların ruhu oldu. Bazen yıkıp bentlerini o bizi esir aldı, bazen de biz saldık onu, bir silah gibi düşmanımıza karşı kullandık.

İrmak, nehir, çay gibi akarsular ya da göl, deniz gibi su yatakları dünyanın dönüşünden, o dönüşün mükemmelliğinden, bilindik, bilinmedik her türlü yaşamsal

formun oluşumunda ve o yaşamın idame edilmesinde kaçınılmaz bir role sahiptir.

Akan her damla, yaşam dengesi içerisindeki katı, sıvı ve gaz halleriyle o döngüdeki serüvenini tamamlarken her nesne ya da canlı cansız varlığın bedeninden geçerek o bedende kendinden bazı emareler bırakıp ya da o varlığın ruhundan birkaç güzelliği alarak yaşamın özünü zincirleme bir reaksiyonla bütün yaratılmışlara taşımayı sürdürdü. Hayatın üçte ikisi su, suyun tamamı hayattır. Suyu da o güzelim elleriyle bize getiren suyun kaynağı AKARSU'lardır. Su hayatsa AKARSU'lar da hayatın özüdür.

17 Şubat 2008 – İZMİR

Alim Eken

Umuda Yolculuk

Yükleyip yüreğimi kanadına serçenin
Pul pul düşler uçuracağım
Güneş teli saçlarımla,
Sarı siyah yıldızlar çizeceğim.
Yedi renkli bahçeme,
Yedi iklim ekeceğim.
Zülfü sırma başakları,
Altın orakla biçeceğim.
De haydi, eyleme beni,
Bırak, az bi bırak.
Umudum var,
Umudum ufak, biraz uzak.
Umudum düşler kadar çırılçıplak.
De haydi, eyleme beni,
Bırak, az bi bırak.
Umudum bir sigaralık kadar ırak.
Umudum güneşin sonunda,
Karakışın ardında.
Umudum, portakal bahçesinde sımsıcak bir oda.

04/02/2008 - İzmir

Alim Eken

Unutmak İçin

Yırtıp attım.
Yüregimin köşesine yazdığım ismini.
Unuttum gözlerini,
Gölüşünü.
Unuttum saçlarını.
Ve yırtıp attım.
Karakalem resimlerini.
Sonra
Bir bir sildim
Sigaramın dumanındaki gölgeni.
Kapadım ardından bütün kapıları.
Seni bir yerlere hapsettim.
Unutmak üzere.
Ya en daracık hücreye
Ya da can evimin en kuytu sahiline.

Alim Eken

Uslu Bir Gencin Hikayesi

Bu uslu gencin bakır saçlarında,
Aklaşan yıllar değil.
Göz çanağından sunulan bu aşk,
Onbeşlik gelin gibi taze değil.

Yanağından sızan cam parçası bu yaş.
Ağlayıştan arınmış, sade değil.
Bu uslu gencin ruhuna saplanan,
Bir çift göz, hançer değil.

Bu uslu bir gencin hikayesidir.
Zevke yazılmış roman değil.
Bu yeni doğan güneşin türküsüdür.
Batan ayın sesi değil.

Alim Eken

Uzaklarda

Uzaklarda.
Çok uzaklarda.
Senden uzaklardayım
Yangını,
Ve acılarıyla yüreğimin.
Türküler söylemekteyim.
Hayaller, Rüyalar,
Gece konuşmaları.
Sen varsın
Tüm gerçeğiyle aklımda.
Uzaklarda.
Çok uzaklarda.
Senden uzaklardayım.
Dağlarım,
Ovalarım,
Köylerim
Ve şehirlerim
Seni solumakta
Çiçek bahçelerim.

Alim Eken

Üzüntüm ve Neşem

Beni ağlatmak istiyorsan gül.
Gül ki,
Sevinçlerim,
Islanmış yanaklarımdan
Toprağa dökülsün.

Beni güldürmek istiyorsan ağla.
Ağla ki,
Acıların,
Göğüs kafesimi yırtıp,
Beynime şamar indirsin.

21/11/2007 - İzmir

_____ Çok sevinince insan, tutamaz göz yaşlarını. Çisil çisil ağlar sevincinden.
Sevindiğin için ağlıyorsan, bil ki ben gülerim. Çok üzülmüş insan, şuursuzca kahkaha
atar. üzülmüşsen, yaralanmışsan derinden, kaybetmişliğindense kendini kahkahan. Bil
ki ben ağlarım. _____

Alim Eken

Varoş Saltanat

Demledim katran karası çayımı.
Buğulanır ince belli bardağım.
Saraydır üstümde yıldızsız bu gök.
Altımda yalpalanan iskemle, tahtım.
Başımda senli düşünceler tacımdır.
Varoş şehrin,
Gecekondlu sultanıyım bu gece artık.
Kim takar ayı, yıldızı,
Ayağı kırık tabureyi, masayı.
Kim takar Belkıs'ın saltanat tahtını.
Merlin'in olsun Ekskalibur.
Ne Krala Arthur'um
Ne de Harun Reşit.
Sevdanın çobanıyım bu gece.
Kavalımda baharın melodisi.
Bilirimsin sen hiç baharı gülüm.
Azgın kar sularıyla yırtılır toprak.
Ağaca, ota, çiçeğe durur yer.
Kuşa, böceğe, kelebeğe kesilir gök.
Bunca durmuşken her yan bahara
Bahar sensin gülüm,
Bahar seven yanımdır seni.
Kızılca kıyamet fırtınalar kopsa
Bir yanıma sana durur,
Bir yanıma içimdeki kara kışa.
sen yoksan, neyleyeyim tacı tahtı.
Sen yoksan, varoştur kırallığının saltanatı

Ekim - 2007 / ,izmir

Alim Eken

Vicdani Retçi

Kabil, hırs tortusu o kocaman kayayı
İndirirken kafasına Habil'in
Aşk adına işlenirken ilk cinayet
Neredeydin sen ey merhamet
Hangi pazarda
Kaç delikli akçedir ederin.

Mağara adamının bir hilal çizerken havada
Yontma taş baltasının ucunda ısıldayan intikam.
Doğrarken iri kemiklerini karşı kabile savaşçısının
Neredeydin sen ey ademiye
Hangi sofrada
Kimler harcadı seni haraç mezat

Çakmak taşını çakarken göbeğine ormanın
Yıldırımlar gibi ateşlenir fitiller.
Yakarken kuşu, ağacı, böceği
Neredeydin sen ey hassasiyet
Hangi kantarda
Ne zaman çaldı vicdanlar seni gram gıram

İkliminde dolaşırken masumiyetin
Derilmemiş kat kat gül-ü al iken
Elde yok, avuçta yok, yürek dolu iken
Neredeydin sene ey aşk
Hangi toylarda
Ziyan oldu, gün gün heder ömrün

Eylül/2007-İzmir

Alim Eken

Vurulmuşum Sana

Vurulmuşum sana
Mahçubum utangacı
Asi'yim, Ferhat'ım
Vurulmuşum sana
Yitiğim, viraneyim
Kış ortasında zambağım
Kurşunum, pervaneyim
Vurulmuşum sana
Siyabend'im yörüngeyim
Naçarım, dermansızım
Vurulmuşum sana
Ne yapabilirmi ki
Sensizim, çaresizim.
Zemheride demli çayın tadısın
Baş uçumda duran umut çiçeğim
Darılsan da, kırılsan da
Vurulmuşum sana
Bir harbin orta yerinde değil
Tebessümünle
Hüznün arasında kalmışım.
Gitsen de kalsan da
Vurulmuşum sana
Ne Ararat dolaştım
Ne Zagros.
Sanma ki bu yorgunluk
Yılların ağırlığı
İris havzasına ekildi köküm
Gök kalede açtı çiçeğim
Koklasan da koklamasan da
Vurulmuşum sana
Be hey İsmira
Bir ayağın Akrepol'de
Bir ayağın Apasas'da
Sultan ve Çamlı Dağlarını
Yorgan yapıp uyumuşsun 6000 yıldır.
"Biz bize benzeriz"
Sen tarihi saklıyorsun karnında
Ben umuda gebe sevdamı.
Sevsen de sevmesen de
Vurulmuşum sana
Vurulmuşum bir kere

Alim Eken

Yağmur Gibi

Bir yol akıver
Akıver bir yol saçlarımdan
Yağmur olup mavi gökten ak yerden
Yağıver.
Yağıver
Özlem yüklü gözelerime.
Şafak tenli saçlarıma.
Yağıver.

Alim Eken

Yanmış Bir Yüreğın Kokusu

Uzaklarda bir ateş yanar, göz gibi.
Olabildiğince uzanan ovanın sırtında.
Belli değil alevlerine sürülen el izleri.
Fakat onu yakarken yanan yüreğın kokusu.
En uzak yıldıza dahi yükselir.

Alim Eken

Yarım Birşeyler Taşımakta Gözlerin

Ne şen bakarsın bazı.
Ne de efkarlı.
Bakışların hep yarım bir şeyler taşımakta.
Mutluluk desen yarım.
Hüzün,
Ağlayış,
Gülüş hep yarım.
Yeter be güzelim, kınalım yeter.
Öyle dikip gözlerini bir yıldıza tıklılma.
Bırak akşamın rüzgarı savursun
Dalgalsın güneş tozu saçları.
Sonra bir acı kaçıp gitsin pencereden.
Kapatma yüreğinin kapılarını.
Sabahın serinliği kant açsın.
Seni en güzel rüyaya uçursun.
Bırak konabildikçe konsun omuzlarına
Bin bir renkten bin bir sestten kuşlar.
Sürgüleme gözlerini göğe.
Umut ederek, hayal ederek.
Büyüt içindeki en yeni duyguları.
Sonra bırak okşasın,
Bir elin sıcaklığı,
Bir gözün maviliği yanaklarını.
Güzelliğini böyle biçip atma.
Bırak şarkılar beslesin,
Onu, Deli dolu yaşayan yürekler emzirsin.

Alim Eken

Yaşama Sevincim

Ne zordur bilemezsin
Fırtınalar koparken içinde
Dağlar ufalanırken ellerinde
Dingin ırmaklar gibi
Kendi ağırlığını taşımak ne zordur.
Oysa çizilmişti haritalar
Menziller çoktan aşılmıştı.
Bilmem kaçınıc uykusuz, sensiz uyanıştı.
Uykusuz yataklar birer kağıştı.
İrkilmeler birer refleks,
İklimler yalnızlıktı.
Yoktu bir kalem kıranım,
Asıp yakasına idam yaftasını
Sensizliğimi darağacında sallandıranım yoktu.
Ne cellâdı vardı acılarımın
Koparıp kafasını saniyenin onda birinde
Yuvarlayıp kanlı sepetine giyotin
Ne de ben razı geldim ayrılığa
Sen yokken yokluğunun.
Ketum bir ömürdü,
Yaşam yaprakları bir bir döküldü.
Duvarımdan otuz yedi takvim söküldü.
Şiddetli ve çetindi,
Baharım göz gözü görmez bir tipiydi.
Avuntular Nepün kadar uzak,
Umut daima çıkında azda olsa bir erzak,
Mazgalda açan talihi kör papatyalarım.
Kokusu daha duyulmadan soldu.
Bunca buhranlıyken, vakayken günlerim.
Seninle buldum umudu.
Güneş gibi her sabah yeniden doğdum,
Esmer saçlarınla hayata tutundum.
Bir firari sevda sarıp sarmaladı
Pıhtılaşmayan kanamalı yaramı.
Bilsen, ah bir bilsen yakamoz çiçeğim,
Hangi umutlara gebeyim.
Tutup ellerini,
Mahşeri kalabalıkları sevdanla yara yara
Başım dik, alnım açık
Bütün âlem-i beşerle cenk ederim.

01.01.2008 - İzmir

Alim Eken

Yokken

Sen varsın yüreğimde
Bir fırtınanın koptuğu yerde
Dalga dalga, nefes nefes.
Sen varsın.
Bir şimşegin çaktığı yerde
Işık ışık, alev alev
Sen varsın.
Bir doğu ilinde
Süt beyazı kar kar
Yeşiliyle yağmursun Rize'de
İplik iplik, buram buram.
Sıcakıyla denizsin Antalya'da, Altınkum'da
Mavi mavi, engin engin
Sen varsın yüreğimde
Harlanmış bir ateşle
Çakmak çakmak, alev alev
Sen varsın yüreğimde

Alim Eken

Yoksun

Saat gecenin üçü
Fırladım apansız yatağımdan.
Gözlerim paramparça.
Uykum darmadağın.
Gördüğüm düşten olsa gerek.
Seni aradım yastıktaki yüzde,
Ama sen,
Sen yoksun.
Ürkek ve telaşlı,
Dört yanına bakıyorum odamın.
Sıcaklığın,
Kokun,
Sesinin hala orada,
Ama sen.
Sen yoksun.
Bütün kapılarını açıyorum odaların,
Usulca giriyorum salona,
Belki uyuyorsundur orada.
Ama sen.
Sen yoksun.
Mutfaktadır diyor içimdeki çocuk.
Koş.
Muhakkak. Çarçabuk.
Dünden soğuttuğu tatlıyı yiyordur.
Dolabın önündedir.
Bak diyor çocuk.
Koş diyor çocuk.
Biliyorsun sever,
Sever soğutmayı tatlıyı, sarmayı.
Bak diyor.
Heyecanım sırtımda.
Bir çırpıda açıyorum kapıyı.
Can havlıyla atıyorum İçeriye kendimi.
Ama sen
Sen yoksun
Mutfak boş.
İçimde ki umudun feneri loş.
Bir sigara yakıyorum.
Ömrümü çekiyorum
Kehribar tadında,
Tütün kokusunda,
Hayallerin hoş.

02/11/2007 - İzmir

Alim Eken

Yolcunun Duası

Toz duman içinde kalır.
Ardımda şehirler,
Köyler, Kazalar.
Bacasız ocakları
Hırsımla harladım da geldim.
Yüreğimi sevda zırhında
İzmir'in kollarında bıraktım da geldim.
Şahit ol Yeşil Camii,
Büyük Mabet.
Sen de şahit ol ey Emir Sultan.
Beni ona,
Onu Tanrı'ya emanet edipte geldim.

21 Eylül 2007 - Bursa

Alim Eken

Yüreğimdesin

Alıp başımı gittiğim bir akşamdı
Sokaklar leylak kokuyordu.
İçime damlamıştın,
Kan pıhtısıydın yüreğimde
Ve Patnos'un buram buram rüzgarı gibi
Elini uzatmıştın elime,
Susuyordun,
Dinliyordum
Düşünüyordum.
Hayal desen değil
Dip diriydın öylece beynimin orta yerinde.
Üşüyorum,
Sahranın sicağında
Çünkü
Yüreğimdesin.

Alim Eken

Yüzün Aydınlatır Düşlerimi

Önce;

Dünyanın karanlık yanı gibi zifiri zindandı yüreğim.
Değmeye gör göz kapaklarıma,
Kaç değirmen taşı asılıydı,
Kaç demir kafes çakılıydı,
Kördü gözlerim.
Düşlerim bile kilitliydi.
Baktığım yüzler, isimler çar çabuk silinirdi.
Usumda, gam yüklü gemiler demirliydi
Vagonlarım katar katar raylara diziliydi.
Ne kat edilecek yollarım vardı
Ne de çıkılası, dönülmeyesi yolculuklarım

Sonra;

Aydın yüzünün,
Uzun,
İnce ve sıcacık şavkı doldurdu,
İçimdeki, başı-sonu belirsiz karanlık dehlizlerimi,
Ellerin değdi birden,
Alı, moruyla laleazar oldu yanaklarım.

Şimdi;

Yüzün aydınlatır, güneşten evvel, düşlerimi.
Yatağımdan sırt üstü umarsız uyanırım sabaha,
Umudum çok, biliyorsun;
Bakınca, inatçı ve direngen gözlerimin çukuruna,
Nalinci mihı gibi çakılı durur alnımın ortasında.
Bugünden tezi yok, yarın bile geç kalıyor.
Seni seviyorum demek, bana artık yetmiyor.
Kelimeler, mana yüklerini zaman içinde yitirtiyor.
Aydın yüzünün sıcaklığında
Seni sevmenin, milyon kere şekli aklımdan geçiyor.

18 Mayıs 2008 - İZMİR

Alim Eken